

„ITALIAN esimerkki osoittaa Hitlerin vasalleille, että mitä pitemmälle he lykkäävät kiertämätöntä pesäeroaan saksalaisista ja sallivat heidän isännöidä valtioissaan, sitä suurempi hävitys odottaa heidän maitaan, sitä suurempia kärsimyksiä on heidän kansojensa kestävä. Italian esimerkki osoittaa myöskin, että Hitler-Saksa ei ajokaan puolustaa vasallimaitaan, vaan tehdä niistä hävityssodan tantereen, kunhan vain voisi lykätä tuonemmaksi oman tuhonsa hetken“.

J. V. STALININ PUHEESTA 6.11.43

ILMOITUS

Kuunnelkaa radiolähetyksiä suomalaisille sotilaille aaltopituudella 38,6 metriä joka päivä (Suomen aikaa) kello

6.10	21.45
6.40	22.30
19.00	23.00
19.40	23.30
21.00	24.00

Lähetysten ohjelma:

Viimeiset tiedot rintamalta.

Kansainvälisiä tapahtumia.

Sotavankien kirjeitä ja vetoomuksia.

SUUREN KIRJAILIJAN MUISTO

Tasan 75 vuotta sitten, marraskuun 28 pnä 1868 syntyi kirjailija Irmari Rantamala (Maiju Lassila), jonka teokset „Harhama“, „Tulitikkuja lainaamassa“, „Nuori mylläri“, „Luonnon lapsia“, „Isä ja poika“, „Kuolleista herännyt“ ja monet muut kuuluvat Suomen kirjallisuuden parhaimpiin.

Toukokuussa 1918 valkoisen Suomen vallanpitäjät murhauttivat Irmari Rantamalan. Minkä vuoksi?

Ei ainoastaan sen vuoksi, että hän oli inhoten kääntänyt selkänsä kansan sortajien leirille, saattanut päivän valoon suomettarelaisen, nykyisen kokoomuspuolueen johtajien epärehellisyyden ja halveksumisen kansaa kohtaan sekä liittynyt kansan riveihin sen taistellessa Saksan keisarin sotalaumoja ja Mannerheimin lahtareita vastaan. Murhauttaessaan Irmari Rantamalan,

MUISTATHAN KAI SIT' ONNEN ARMASTA AIKAA

„Satakunnan Kansa“ julkaisi joulukuun 15 päivänä 1941 N:o 265 STT:n kiertoartikkelin, jossa sanottiin:

„Toistaiseksi näyttää vielä epävarmalta, tuleeko uuden Euroopan raja kulkemaan pitkin Volgaa vai vielä kauempana

kostonhaluiset suurriistäjät eivät unohtaneet, että Rantamala oli loukannut heitä myöskin kirjallisuudessaan. Hän oli tehnyt veristä pilkkaa miljoonamiehistä ja heidän hännystelijöistään, naurattanut koko kansaa heidän kustannuksellaan.

„Kuolleista herännyt“ on sen riemastuttavan hauskan kertomuksen nimi, josta Irmari Rantamala sai Suomen suurporvariston vihat. Rutiköyhä, sivistymätön ja viinaan menevä rantajätkä Jönni Lumperi, jota kohtalokkaan väärinkäsityksen vuoksi erehdytään pitämään hänen kaimanaan, kauppaneuvos Jöns Lundbergina, saa hetkisen nauttia

idässä, vaikka monet seikat taavatkin siihen, että Ural tulee raja“.

Ai, kuinka hyvää se teki loin, kun yhdessä saksien kanssa jaettiin sen karhunjaa, joka tappamatta jäi. nerheimiläis-rytiläiset saksat jotka vuonna 1941 saksalais-fascistipidon hännillä tepälen kuono ojollaan vainu runsasta saalista raadellak eivät enää haaveile „uuden rooppansa“ rajan siirtämiä Uralille. Mitäpä silloin ihmistä, kun on kysymys onnahasta. Ne tällit, joita manni on saanut idässä talvena ja kuluneena kesänä, tärvelleet rosvojen ruokahäntä. Ja parastaikaa niiltä otetaan meisetkin luulot pois.

Ainoa, mikä „toistaiseksi“ on tää vielä epävarmalta“, on kuinkamoni Karjalais-Suomen tasavallan alueelle tunkeutuneista muukalaisista säilyneistä, ennenkuin neuvostojen heistä puhdistettu. Muut riippuu noitten päitten onnistumisesta. Varmaa on, että tuho tulee jokaiselle, joka ei luovu hyödyttömästä vastasta puilemisestä.

miljoonamiehen auktoriteettiä meitätekevistä vaikutusvoimista. Hän saa nähdä suurtaollisten liikemiesten, konttoripäälliköiden ja virkamiesten, upseerien ja kumartavan syvästi häntä edessänsä. Hän saa kuulla jokaista humaltavan sanoa möläyttämäänsä silta jatkilta kuulemaansa suutkausta ylistettävän osan seksiksi hänen omasta äärettömästä viisaudestaan. Hän saa osata puolen miljoonan lesken raskasta ihailun ja naimatarjoa kumartelu ja ylistys, ihmisten rakkaus muuttui tosin hyväksi täydelliseksi vastakseen, kun kävi selville Jönni ei olekaan miljoonavaan köyhä rantajätkä.

Työkansan viholliset, saksat kättyrit, suojeluskuntalaiset tappoivat suuren kirjailijan vapautustelijan. Muut eivät voi tappaa hänen elämänsä, hävittää hänen työnsä. Hänen verensä kosta murhaajille, mannermaaisille pyöveleille.

SUOMALAISEN SOTAMIEHEN EDESVESTUU

Puhuessaan marraskuun 6 pnä Suomesta, Romaniasta, Unkaresta ja muista Saksan vasalleis-Stalin sanoi:

„Italian esimerkki osoittaa Hitlerin vasalleille, että mitä pitemmälle he lykkäävät kiertämätöntä pesäeroaan saksalaisista ja sallivat heidän isännöidä valtioissaan, sitä suurempi hävitys odottaa heidän maitaan, sitä suurempia kärsimyksiä on heidän kansojensa kestävä. Italian esimerkki osoittaa myöskin, että Hitler-Saksa ei aiokaan puolustaa vasallimaitaan, vaan tehdä niistä hävityssodan tantereen, kunhan vain voisi lykätä tuonemmaksi oman tuhonsa hetken“.

Ei maksa vaivaa kiinnittää huomiota sellaisiin juttuihin, että Suomi muka ei ole Saksan vaimo. Viisaampaa on, kun lähdelehti kumartavan syvästi häntä edessänsä. Hän saa kuulla jokaista humaltavan sanoa möläyttämäänsä silta jatkilta kuulemaansa suutkausta ylistettävän osan seksiksi hänen omasta äärettömästä viisaudestaan. Hän saa osata puolen miljoonan lesken raskasta ihailun ja naimatarjoa kumartelu ja ylistys, ihmisten rakkaus muuttui tosin hyväksi täydelliseksi vastakseen, kun kävi selville Jönni ei olekaan miljoonavaan köyhä rantajätkä.

Hän ei ole vastuussa ainoastaan henkilökohtaisesti tekemistään ilkitöistä, julmuuksista ja hävityksistä neuvostomaalla, hän on vastuussa kanna osaltaan Mannerheimin armeijan hävityksestä anastetulla neuvostomaalla. Hän on myöskin vastuussa siitä, että sotaliitto ja saksalaisten kanssa jatkuu, mikä on mahdollista vain sen vuoksi, että hän vaieten suostuu

(Jatkuu 2. siv.)

Paljon on sinne mennehiä,
ei yhtään palannehia

Uusi sotatalvi on tullut — mutta ei mennyt. Se tulee olemaan hitleriläis-mannerheimiläisen leirin veristen tappioiden ja perikadon talvi. Surma saavuttaa sinutkin, suomalainen sotilas, jos et viivytteleättä siirry Punaisen armeijan puolelle sotavankeuteen tahi lähde kotiisi Suomeen.

Punainen armeija puhdistaa saksalaisista Valko-Venäjää

Ankaria taisteluita käydään nyt Valko-Venäjän alueella. Ajeittuaan saksalaiset pois Homelist, suuresta teollisuuskeskuksesta ja tärkeästä rautateiden solmukohdasta, Punaisen armeijan joukko-osastot ovat edenneet länteen valloittaen viholliselta takaisin kymmeniä paikkakuntia. Yksistään Homelin pohjoispuolella neuvostojoukot valtasivat marraskuun 29 päivänä 40 paikkakuntaa.

Punaisen armeijan iskuista saksalaiset kärsivät suuria mies- ja materiaalimenetyksiä. Sotavangiksi joutunut Saksan armeijan 57. jalkaväkidivisioonan ylijefreitteri Franz Jahn kertoo:

„Meidän divisioonamme on kärsinyt sellaisia tappioita, että se ei enää pysty toimimaan itsenäisesti. Siihen on jäänyt vain 1.000 miestä. Päälystö järjestää sekakomppanioita hajallelyödyistä joukko-osastoista. Sotilaat nimittävät niitä kuoleman komppanioiksi“.

SUOMALAISEN SOTAMIEHEN . . .

(Jatkoa 1. siv.)

olemaan saksalaisten tykinruokana.

Hän on vastuussa myöskin siitä hävityksestä, joka odottaa Suomen maata, sekä niistä kärsimyksistä, joita Suomen kansan on kestättävä, kun pesäeron tekemistä saksalaisista viivytellään. Hänen syynsä on, jos sallii saksalaisten muuttaa Suomen hävityssodan näyttämöksi.

Hitler on hävinnyt sotansa, Mannerheim samoin, sillä heidän solansa on yhteinen. Nyt ei enää kukaan usko, että Suomen armeijan onnistuu pitää hallussaan anastettu alue. Kysymys, joka hävityn sodan tässä vaiheessa vaivaa suomalaisia sotilaita, on seuraava:

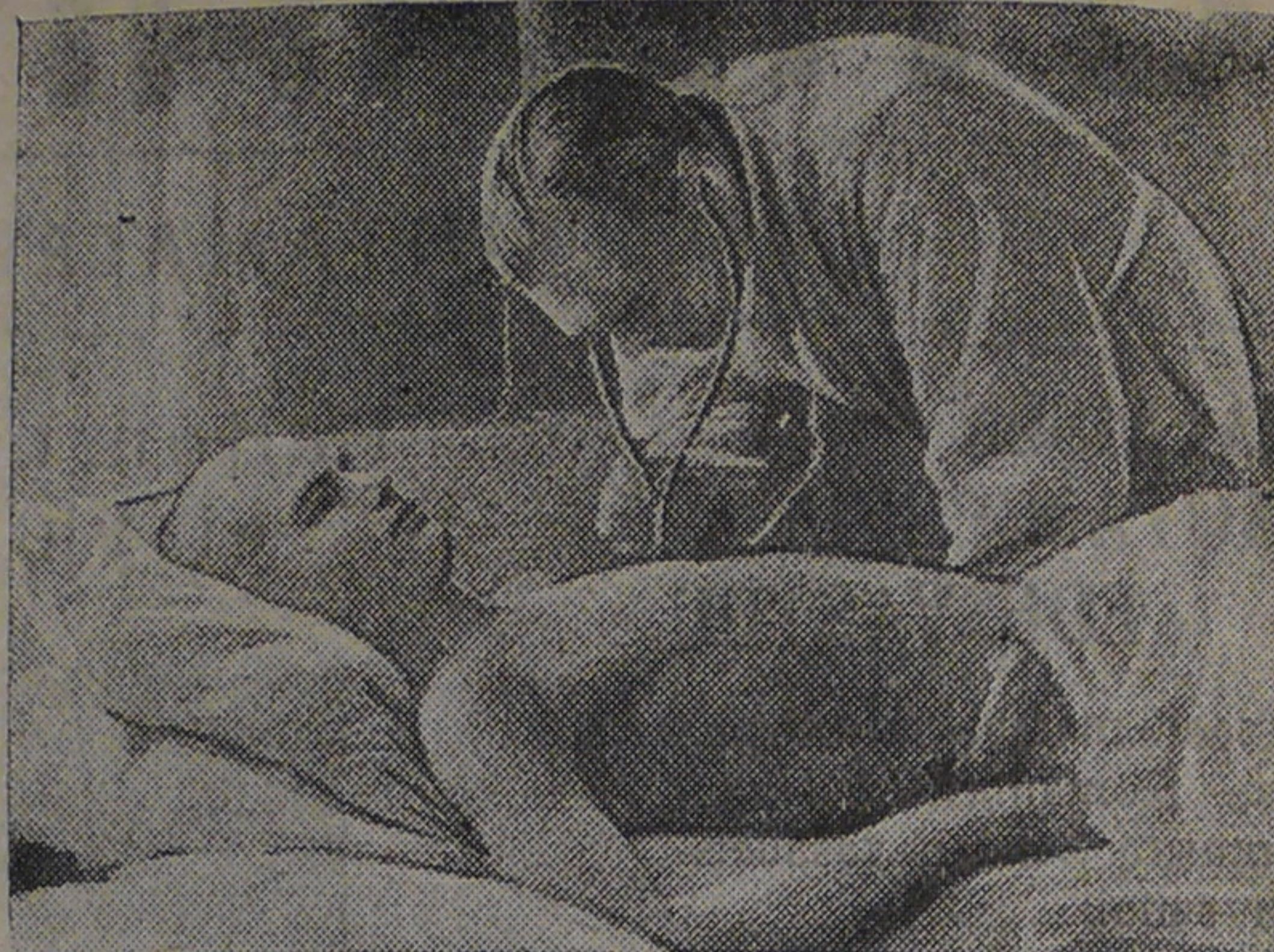
„Koskahan meille täältä lähtö tulee?“

Ken kädet ristissä tyyty vain odottelemaan sitä hetkeä, jolloin hänet ajetaan pois, hän tuskin pääsee elävänä pois neuvostomaalta. Ken viivyttelemättä ei antaudu vangiksi tahi karkaa rintamalta, ken ei taistellen vaadi pesäeroa saksalaisista, ken ei heitä tuhoa eikä lakkaa tottelemasta Mannerheimin ja muiden Saksan renkien käskyjä, hän ei pääse mihinkään siitä ankarasta selvityksestä, joka odottaa hilteläisrosvoja ja heidän rikoskumppaneitaan.

LIITTOUTUNEIDEN UUSI VOITTO ITALIASSA

Vasta äskettäin hitleriläinen lehdistö julisti, että liittoutuneiden joukkojen eteneminen Italiassa on pysähtynyt Sangrojoelle. Joku päivä sitten 8. englantilainen armeija meni tuon joen yli ja muodosti sillanpääaseman sen pohjoisrannalle. Täten liittoutuneille avautuu tie hyökkäykselle pohjoiseen.

Neuvostoliiton sotavankileirillä N:o 158

Leirin sairaalassa: Lääkintäkapteeni Eino Paaso ja sotamies Segersvärd

LÄÄKINTÄKAPTEENI EINO PAASON LAUSUNTO

Neuvostoliiton sotavankileirin lääkintäpalvelusta

Yli kaksi vuotta sitten Puna-armeijan vangiksi joutunut Kuopiosta kotoisin oleva Suomen armeijan lääkintäkapteeni Eino Paaso kertoi haastattelijalle:

„Neuvostoliitossa on lääketiede monessa suhteessa kehittynyt paljon paremmalle kuin missään muussa maassa. Erikoisen pitkälle on täällä päästy profylaktiikan eli tautien ehkäisyn, ennakkoerjunnan alalla.

Tästä johtuukin, että esimerkiksi meillä sotavankileirillä on hyvin vähän sairaita. Taudit ehkäistään heti alussa. Tällä kahden vuoden ajalla, jolloin olen itse osallistunut sairashoittoon, ovat sairaustapaukset olleet hyvin harvinaisia ja lieviä. Suurin osa näistäkin on ollut nopeasti ohimeneviä ruoansulatushäiriöitä, mikä nähdäkseni johtuu siitä, että suomalaiset sotamiehet joutuvat täällä keittoruokille, jotka ovat oudoksesta liian rasvaisia.

Uusille tulokkaille olen teroit-
tanut, että he vähitellen totut-
tisivat uusiin ruokiin, mutta van-

ki on tavallisesti sellainen, että hän syö kaikki mitä annetaan.

Näin ollen meillä sisätauti-
lääkäreillä on täällä verrattain
helpot päivät, mutta sitä enem-
män työtä on hammaslääkäreil-
lä, sillä kaikki sotavangit saavat
täällä kunnostaa hampaansa, mi-
hin heillä ei Suomessa, var-
sinkaan maaseutulailla, ole ol-
lut tilaisuutta. Täällä Neuvosto-
liitossa on hampaitten hoito ke-
hittynyt ihmeteltävän korkealle.

Meillä Suomessa, missä lää-
kärit ovat riippuvaisia potilait-
tensa rahapussista, lääkäri iloit-
see, kun on paljon potilaita. Jos
niitä on vähän, sanotaan, että
asiat ovat „huonosti“.

Täällä on päinvastoin. Tautien ja sairauksien ehkäiseminen on täällä pääasia. Sen huomaa jokainen sotavanki omasta kokemuksestaan.

Sotavankien nimiä ei julkaista
ilman heidän suostumustaan

JOULUTERVEHDYKSIÄ

NEUVOSTOLIITTOSSA olevien suomalaisten sotavankien pyynnöstä alamme jo nyt julkaista heidän joulutervehdyksiään omaisille ja tuttaville, jotta ne ehtisivät ajoissa perille. Pyydämme lehtemme lukijoita viipymättä lähettämään kirjeet niissä mainituilla osoitteilla edelleen.

Aadam Montonen,
Tuusniemi.

sa hyvä!

Lähetän parhaat jouluterveiset
teille isä täältä sotavanki-
leiriltä. Olen voinut täällä hyvin,
samaa toivon sinullekin.
Vottavasti pian saamme oi-
käästä pitäen toisiamme
vähintään. Siis parhainta ja rau-
hallista joulua toivon sinulle,
omaisille ja tuttaville. Poikasi

Martti.

Martti Montonen,
masen erill. os.

Kyllicki Virta,
Pakila, Huvilatie 29.

akas vaimoni!

terveisiä täältä Neuvostoli-
i. Voin oikein hyvin, samoin
erini. Moni Suomen armeijan
amasotilas varmaankin vaih-
olonsa meidän kanssamme.
lla on kohtelu hyvä, asunto-
hyvät ja ruokaa riittävästi.
Suomen naiset ja miehet
sivivat neuvostoelämää pa-
min ja totuudenmukaisem-
niin he varmasti karistaisi-
harteiltaan mannerheimiläisen
stihallituksen. Tällaisin aja-
sin toivotan sinulle hyvää

Veikko.

Veikko Virta,
min patl.

Jalmari Toivonen,
Kajaani, Mainua.

parhain joulutervehdys täältä
leiriltä sinne kotia. Olen
eenä ja voin hyvin. Toivon
kaka joulua ja rauhallista
vuotta. Parhain terveisin

Leo.

Leo Toivonen, RJP 5.

Sylvia Weckström,
Suomen kaapeliteh-
das, Helsinki.

Parhaimmat jouluterveiseni
täältä Venäjältä sinne Suomeen
kaikille elossa oleville tuttaville.
Erik.

Alik. Erik Halme, JR 47.

Herra Aleksi Ruosteinen,
Äänekoski.

Rakkaat vanhemmat!

Monet terveiset sinne kotiin.
Laitan tässä lyhyen jouluter-
vehdyksen teille kaikille. Olen
täällä sotavankina ja voin oikein
hyvin. Monet lämpimät terveiset
teille kotiin ja kaikille tutuille
toivoo

Eino.

Stm. Eino Ruosteinen, JR 50.

Aino Ahonen,
Vuoksenniska,
Raution kylä.

Lähetän täältä sotavankileiril-
tä N:o 158 parhaat jouluterveh-
dykseni äidille sinne kotimökille
ja muille sukulaisille ja tuttaville.
Olen ollut 20 kuukautta sota-
vankina Neuvostoliitossa. Olen
täysin terve. Toivon pian tapaa-
vani teidät jälleen terveisin, sillä
Hitlerin aloittama yhteiskunnan
tuhoaminen lähestyy loppuaan.
Toivotan äidille ja siskolle rau-
haisaa ja hyvää joulua

Tauno.

Stm. Tauno Varis, U.R.R.

Rouva Helga Immonen,
Lapinlahti, Haukua.

Railakkaat joulutervehdykset
omalle vaimolleni ja Kalevi-po-
jalleni. Älä luule Helga, että mi-
nä olen kuollut. Olen elossa ja
hyvissä voimissa sotavankilei-
rillä N:o 158. Älä usko, jos toiset
sinulle sanovat, että täällä rää-
kätään ja tapetaan nälkään. Se
on pelkkää valhetta. Olen puu-
sepänverstaalla töissä ja saan
joka päivä kilon leipää, kaksi
keittoa ja puuroannoksen. Kun
lopettaisitte sodan mitä pikem-
min, niin pääsisin minäkin luok-
sesi yhtä terveenä ja virkeänä
kuin ennenkin olin. Monin tuli-
sin terveisin, varmasti oma

Einosi.

Alik. Eino Immonen,
3 Kpk 4584.

Rouva Aune Laatonen,
Heinola, Taipale.

Olen ollut sotavankina täällä
Neuvostoliitossa jo kolmatta
vuotta. Täällä on kohtelu ollut
oikein hyvää, ruokaa on ollut
riittämiin ja olen ollut terveenä.
Sodan loputtua pääsen teidän
rakkaitten huoltajaksi jälleen.
Siis parhainta vointia teille kai-
kille kotiväelle ja naapureille.
Terveisin

alok. Arvi Laatonen,
JR 22.

Rouva Hulda Koskinen,
Turku, Riihitie 2.

Rakkaat omaiset!
Terveiset teille kaikille täältä
Neuvostoliitosta. Hyvin se aika
on täällä mennyt. Me vain var-
romme, että pääsisimme rakkaat-
ten omaistemme luo. Lähetän
teille jouluterveiseni, että se
ajoissa ehtisi perille. Jääkää her-
ran haltuun. Poikanne

Eino.

Stm. Eino Pitkämäki.

Terveisten lähettäjiä on niin runsaasti, että lehtemme ahdas
tila ei salli läheskään kaikkien julkaisemista. Sen vuoksi huo-
mautamme, että suomalaisten sotavankien joulutervehdyksiä
tullaan lähettämään joka päivä radion välityksellä aaltopituu-
della 38,6 metriä, kello 6.10, 6.40, 19.00, 19.40, 21.00, 21.45,
22.30, 23.00, 23.30 ja 24.00 Suomen aikaa.

SUOMALAISET
SOTILAAT!

Alkää unohtako, mitä sanotaan Stalinin, Rooseveltin ja Churchillin yhteisessä julki-lausumassa hitleriläisten edes-vastuusta tekemistään kon-nantöistä:

„Heidät tullaan lähettä-mään takaisin niille paikoil-le, joissa ovat rikoksensa suorittaneet, ja siellä tule-vat heidät tuomitsemaan ne kansat, joita kohtaan he ovat tehneet väkivallan töi-tä. Ottakoot tämän huo-mioon ne, jotka eivät vielä ole tahrineet käsiään syyt-töömään vereen, etteivät joutuisi syyllisten joukkoon, sillä kolme liittoutunutta valtaa on varmasti löytävä heidät vaikka maailman ääristä ja luovuttava heidät syyttäjiä käsiin, jotta oi-keus täytettäisiin“.

„ILMATERRORISTA“

ULISEVAT NE, JOIHIN
KALIKKA SATTUU

Ne ennenkuulumattoman tuhoi-sat ilmapommitukset, joiden alai-sena natsigangstereitten pääpesä Berliini on viimeksi ollut mone-na yönä peräkkäin, ovat aiheut-taneet koko fascistisessä leirissä, Suomen hitleriläislehtiä myöten, korvia vihlovan äläkän „ilma-terrorista“.

Siihen aikaan, jolloin saksalai-set vielä kykenivät pommitta-maan Lontoota ja muita Englan-nin kaupunkeja, ei mainitulla ta-holla tietty „ilmaterrorista“ mi-tään, vaan ihailtiin Saksan „ilma-aseen“ mahtavaa voimaa. Vahin-gonilolla ei ollut ääriä eikä ra-joja, kun saksalaiset pommittivat Neuvostoliiton kaupunkeja.

Saksalaiset saavat nyt niittää sitä, mitä ovat kylväneet. Sak-san kaupunkien pommitukset sa-manaikaisesti Punaisen armeijan keskeytymättömän etenemisen kanssa puhuvat selvää kieltä sen hetken lähenemisestä, jolloin Hitler-Saksa kaikkine vasallei-neen on nujerrettu, ja kaikki so-

Joulupukki

Vastaukseksi siihen „viihdyttävään“ joulu-lahjapropagandaan, jonka Helsingin herrat ja rouvat ovat aloittaneet lahjoittaakseen kolmannen sotatalven kaikille sekä Mannerheimin puuristin itse kullekin Suomen armei-jan sotilaille, on eräissä korsuissa jo ryh-dytty puhdetoina keräämään ja valmista-maan seuraavia

VASTALAHJOJA

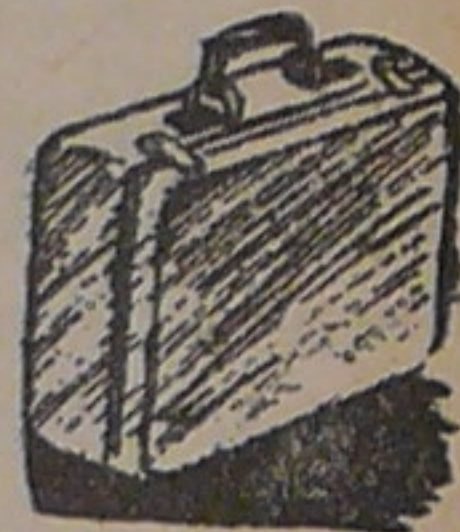

KÄPYJÄ niiden hit-leriläisten vääräin profeettain suihin, jotka ovat ennustel-leet Hitlerin ja Man-nerheimin voittoa, ja nyt saaneet syllän pitkän nenän.

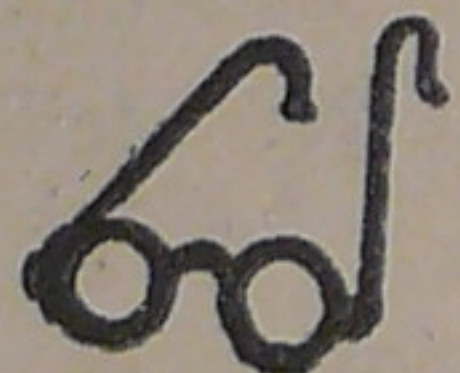

PUULUSIKOITA

Suomen hallitusher-roille, jotta he voi-sivat särpiä sen il-jettävän soppansa, jonka ovat keittä-neet.

KAPSÄKKEJÄ her-ra Linkomiehelle ja muille Hitlerin käty-reille edessäolevaa aivan ällistyttävää se julkeus, joka sallii tuollaisten miesten jaaritella „vapaudesta ja vapautensa ja vapautumattomuudesta“.

SILMÄLASIT Risto Rydille, Kustaa Man-nerheimille ja muille likinäköisille, ettei-vät he vastedes ereh-tyisi luulemaan sak-salaisia sontarattaita miksikään voiton-vankkureiksi.

SAAPASHARJA

Väinö Tannerheimi-le, että hän voisi edelleenkin putsata herransa Mannerhei-min saappaita, kun-nes piru korjaa mo-lemmat huomaansa.

Hitleriläisvastainen taistelu
Itämerenmaissa

Ruotsalainen „Afton-tid-ningen“ kirjoittaa, että hitle-riläinen terrori lisääntyy Liet-tuassa, Latviassa ja Virossa sak-salaisvastaisen taistelun vilkastu-misen johdosta. Saksalaisten suorittamat elintarvikkeiden pak-ko-otot ovat herättäneet suurta

tarikolliset pantu vastaamaan ri-koksistaan.

Senvuoksi he vikisevät „ilma-terrorista“ eivätkä ole muista-vinaan entistä vahingoniloaan.

tyytymättömyyttä Itämerenmai-den tasavaltojen väestössä. Tu-hansia nuoria miehiä pakenee metsiin välttyäkseen saksalaisten toimeenpanemalta pakkomobili-soinnilta.

Terrorista huolimatta saksalai-set eivät saa sabotaashia loppu-maan. Erään tehtaan työläiset Riian lähellä julistivat vastalau-selakon sen johdosta, että saksa-laiset olivat vanginneet useita työläisiä näiden saksalaisvastai-sen toiminnan vuoksi.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 104
1943

RINTAMALEHTI

Lauantaina
joulukuun 4 pnä

Mannerheimin sota on hävitty

„ITSENÄISET“
RENGIT

Neuvostoliiton sotavankileiriltä N:o 158

Sotamies KOISTINEN ja korpraali TALVITIE mittelevät voimiaan tammilaudalla

ITÄRINTAMALTA

HOMELIN SUUNNALLA VALLATTU YHDESSÄ
PÄIVÄSSÄ 80 ASUTUSKESKUSTA

Punaisen armeijan hyökkäys jatkuu heikentymättö-mällä voimalla. Valko-Venäjällä Homelin luoteispuolella ovat neuvostojoukot yksistään joulukuun 2 päivänä val-lanneet takaisin saksalaisilta 80 asutuskeskusta.

Ukrainassa Kremenshugin ja Tsherkassin suunnalla Punainen armeija on saksalaisten kiihkeästä vastustuk-sesta huolimatta edennyt huomattavasti länteen ja val-lannut kymmeniä vihollisen lujasti linnoittamia tukikohtia.

ITÄMERENMAIDEN SISSIEN TAISTELUISTA

Latvialaiset sissit ovat yhden kuukauden aikana suistaneet kis-koilta 18 saksalaista sotilasjunaa. Useita saksalaisia rankaisujouk-koja on hajotettu eri puolilla ta-savaltaa, useita siltoja on räjäy-tetty j.n.e.

Äskettäin Itämerenmaiden sis-sit surmasivat saksalaisten mie-hitysviranomaisten edustajan pa-rooni Strammbergin, erään sak-salaisen everstin ja useita muita upseereita.

(Jatkuu 2. siv.)

„ITSENÄISET” RENGIT

(Jatkoa 1. siv.)

anastus- ja ryöstösotaa, se on niin ilmeinen totuus, että ainoastaan häpynsä myyneet lurjukset voivat nimittää sitä „puolustusodaksi”. Myöntäessään nykyisen sotansa olevan talvisodan jatkoa, he auttavat ihmisiä ymmärtämään sen totuuden, että heidän „talvisotansakin” oli ryöstösotaa. Se oli suoranainen tulos Neuvostoliitolle vihamielisestä sotaseikkailupolitiikasta, jonka päämäärä, kuten tunnettua, oli Karjalan ja muiden neuvostovaluuden anastaminen.

Sota, jonka rytiläis-mannerheimiläinen koplakunta sai aikaan, on nyt hävitty. Romahdus läheee väistämättömästi. Mutta tuo koplakunta, joka on tehnyt Suomesta Saksan siirtomaan ja myynyt suomalaiset työmiehet ja talonpojat Hitlerille tykinruoaksi, on vielä valmis tekemään Suomesta tuhoisan hävityssodan näyttämön saksalaisten isäntiensä mieliksi. Tästä huolimatta nuo Saksan kätyrit julkeavat vieläkin löpötellä Suomen „vapaudesta ja riippumattomuudesta”, he kehutaavat vieläkin valehdella, että Neuvostoliitto muka uhkaa Suomen itsenäisyyttä.

Etkö jo huomaa, suomalainen sotilas, että mistään Suomen vapaudesta ja riippumattomuudesta ei voi olla puhuttakaan niin kauan kuin sinä sallit mainittujen Hitlerin kurjien lakeijain hallita ja kommentaa sinua? Etkö jo huomaa, että ainoastaan pesäero saksalaisista, kieltäytyminen tottelemasta heidän käskyläisiään sekä Mannerheimin koplakunnan sotilaallinen tappio on Suomen kansan ainoa pelastus.

KAPINA SAKSALAISESSA JOUKKO-OSASTOSSA TANSKASSA

Tukholmasta kirjoitetaan, että äskettäin tapahtui eräässä saksalaisessa joukko-osastossa kapina, kun osasto vietiin laivaan Kööpenhaminan satamassa Norjaan lähettämistä varten. Sotamiesten ja sotapoliisien välillä syntyi kiihvästä laukausten vaihtoa. Kahakassa kuoli ja haavoittui 150 saksalaista.

Hitleriläisten uusi konnantyö Norjassa

Oslon ylioppilaiden vangitseminen

Ruotsin sähkösanomatoimisto ilmoittaa, että Saksan poliisi on vanginnut Oslon kaikki yliopiston oppilaat, paitsi quislingiläisen „puolueen” jäseniä. Vangittujen luku nousee 1.200—1.500 henkeen. Norjassa oleva Gestapon päällikkö kenraali Redies selitti vangituille, että heti Norjan miehityksen jälkeen ylioppilaat muodostivat oppositioryhmän, joka on harjoittanut vihamielistä propagandaa Saksaa ja Norjan viranomaisia (quislingiläisiä) vastaan. Ylioppilaat, lausui Redies, ovat johtaneet tuhotyöntekijäin ryhmiä ja muita maanalaisia järjestöjä sekä avustaneet maanalaisten sanomalehtien julkaisemista.

Hitleriläisten valvonnan alla toimivan Oslon tiedotustoimiston ilmoituksen mukaan Redies selitti ylioppilaille, että heidät lähetetään Saksaan erikoisleireille.

Edessä pitkä kanto kaskessa

Saksalainen ylikonkari sanoo, että Suomessa on saksalaisia tapettu liian vähän

Eräs Punaisen armeijan puolelle karannut saksalainen, joka ei halua saatettavan julkisuuteen nimeään eikä sotilasarvoaan, kertoo:

„Oulussa Erkkolan tien varrella on erikoinen hautausmaa suomalaisten sotilaiden tappamille saksalaisille. Tämän vuoden elokuussa, jolloin kävin hautausmaalla, oli siihen haudattu 18 miestä, joiden hautaristeihin oli nimen alle kirjoitettu:

„Kaatunut salamurhaajan kauden kautta”. (Durch Meuchelmord gefallen).

Samanlaisen hautausmaan näin Kemijärvellä. Siihen oli haudattu 8 saksalaista.

Vaikka olenkin saksalainen, niin minun mielestäni on suomalaisten sotamiesten tappamien saksalaisten määrä vielä aivan mitättömän pieni, jos otetaan huomioon se pilkka ja häväistys, jota suomalaiset sotilaat saavat saksalaisten taholta kärsiä. Esimerkin vuoksi mainitsen, että niiden oululaisten naisten lukumäärä, jotka ovat raskaina sa-

tunnaisista saksalaisista „ystävistä” tahi raiskaajistaan, on ainakin 700—800, sukupuolitauteihin sairastuneista puhumatta.

Saksalaiset pitävät suomalaisia herkkäuskoisina luonnon lapsina (Naturmenschen), joita on helppo vetää nenästä eli „kupata” (schröpfen), kuten tavallisimmin käytetty „ammattisana” kuuluu. Suomalainen sotamies on vähitellen tullut epäluuloiseksi, varsinkin viime aikoina, kun hän alkaa ymmärtää, että Saksa on hävinnyt sodan.

Epäluulo lisääntyy myöskin suomalaisia kohtaan saksalaisten sotaväen keskuudessa. Kaikkein yleisimpänä puheen aiheena on pelko siitä, että suomalaiset „pettävät”. Kaikki ovat varmoja siitä, että ennen pitkää suomalaiset ja saksalaiset tappelevat keskenään. Niin puhuvat sekä sotamiehet että upseerit.

Näin sanoo saksalainen sotavanki. Huomaatko, suomalainen sotilas, että jos et sinä tapa saksalaista, niin saksalainen tappaa sinut. Saksalaisten häätäminen pois Suomesta on edessä kuin pitkä kanto kaskessa.

Mutta sitä eivät halua Saksan rengit, Ryti, Mannerheim ja kumppanit. Ne tarvitsevat saksalaista sotaväkeä Suomessa oman hävityn sotansa pitkittämiseksi, oman luhistuvan valtansa pönkittämiseksi. Senvuoksi on lyötävä sekä saksalaisia että näiden suomalaisia kätyreitä.

SOTAVANKIEN JOULUTERVEHDYKSIÄ

NEUVOSTOLIITTOSSA olevien suomalaisten sotavankien pyynnöstä alamme jo nyt julkaista heidän joulutervehdyksiään omaisille ja tuttaville, jotta ne ehtisivät ajoissa perille. Pyydämme lehtemme lukijoita viipymättä lähettämään kirjeet niissä mainituilla osoitteilla edelleen.

Rouva Inga Rissanen,
Iisalmi, Päivönkatu 31.

Rauhallista joulua, Antti!

On kulunut kohta kaksi vuotta siitä, kun viimeisen kerran saitte minulta. Katosin ollessa tiedustelulennolla Syvärin puolella marraskuun 23 päivänä 1941. Minut ampui silloin venäläinen ilmatorjuntatykistö ja jouduin haavoittuneena vangiksi. Olen nyt aivan terve ja minua on kohdeltu täällä erittäin hyvin. Nämä kaksi sotavuotta ovat kuluneet täällä nopeasti.

Arvo.

Antti, Arvo Rissanen,
Ohj. LLv. 12.

Rouva Siiri Sirviö,
Oulujoki, Värttö, O.O.K.

Rakkaat vanhempani!

Lähetän mitä parhaimmat joulutervehdykseni sinne kotia. Älkää olko isä ja äiti huolissanne minusta. Voin erittäin hyvin ja odotan milloin tämä hirmuinen sota päättyy, että pääsemme jatkamaan elämää uusissa, paremmissa oloissa. Pian olen jälleen monanne.

Lähetän rakkaat terveiset isälleni, äidilleni sekä pikku sisarelleni.

Pentti.

Stm. Pentti Sirviö,
131 kev. I.t. ptr.

Aabrami Vainio,
Veteli, Räyrinki.

Rakas kotiväki!

Parhaat terveiseni lähetän teille taasen pitkästä aikaa. Aika täällä on mennyt hyvin ja olen ollut terveenä. Teidän ei tarvitse olla huolissanne minun suhteeni, palaan varmasti luoksenne.

Antti.

Stm. Antti Vainio, JR 101.

Evert Latva,
Teisko, Terälahti,
Särkänperä.

Lähetän joulutervehdykseni täältä Neuvostoliitosta sinulle isä sinne Suomeen. Älä ole huolissasi minusta, sillä voin täällä kaikin puolin hyvin. Toivotan rauhallista joulua teille kaikille. Seuraavan joulun voimmekin varmasti viettää yhdessä. Siis hyvää vointia ja monin terveisin poikasi

Tauno Latva, JR 10.

Rouva Aili Heino,
Turku, Hirvensalo,
Moikaisten kartano.

Rakkaat terveiseni sinne Suomeen. Voin täällä oikein hyvin, jota samaa toivon sinulle ja lapsille. Kun sota loppuu, pääsen kotimaahan. Älä sinä minua sure, täällä on minulla hyvä olla. Ole tervehditty, piirsi

Leevi.

Stm. Leevi Heino, JR 14.

Terveisten lähettäjiä on niin runsaasti, että lehtemme ahdasta ei salli läheskään kaikkien julkaisemista. Sen vuoksi huomaamme, että suomalaisten sotavankien joulutervehdyksiä lähetetään joka päivä radion välityksellä aaltopituudella 38,6 metriä, kello 6.10, 6.40, 19.00, 19.40, 21.00, 21.45, 22.30, 23.00, 23.30 ja 24.00 Suomen aikaa.

Neuvostoliiton sotavankileiriltä N:o 158

Sotamies VUOTO hammaslääkärin tuolissa

„POHJOLAN YHTEYS”

Suomalainen upseeri tappaa ruotsalaisen virkamiehen

Ruotsin radio on tiedottanut, että suomalainen vänrikki on Rovaniemellä ampunut ruotsalaisen konsulaatin virkamiehen Bertil Olssonin. Murha on tapahtunut muka sen vuoksi, että Olsson tarjosi venäläisille sotavangeille savukkeita, minkä johdosta hänen ja suomalaisen upseerin välillä syntyi riita.

Tämä on paljon puhuva tosiasia. Siitä käy selville, että suomalaiset lahtarit eivät tyydy ainoastaan kiduttamaan nälällä, piinaamaan ja tappamaan venäläisiä sotavangeja, vaan murhaavat vielä puolueettomien maiden kansalaisiakin, jotka ovat taipuvaisia pitämään sotavankia ihmisenä. „Pohjolan yhteys”, josta Suomessa nykyään paljon puhutaan, on noiden konnien mielestä samaa kuin saksalais-suomalaisen terrori vapauttarakastavia Skandinavian kansoja kohtaan. Senpä vuoksi tuo melu „Pohjolan yhtenäisyydestä” ei saa

(Jatkuu 4. siv.)

LOTTIEN JOULU- LAHJATOUHU

on selvää pro-
pagandaa

„Kyllä kruunu huolen pojis-
taan pitääpi ainiaan“, lauletaan
kaartin poikain laulussa.

Kuinka nykyinen rapakkoon
istunut Suomen „kruunu“ pitää
huolta pojistaan, se näkyy jo sii-
täkin, että Suomen armeija on
tunnetusti maailman repaleisin
armeija. Kolmas sotatalvi pakka-
sineen ja pyryineen on tullut,
mutta risat roikkuvat ja paljas
vilkkaa.

Asiaa ei suinkaan paranneta
sillä joululahjojen keräyshom-
malla, joka nyt on kotirintaman
urhojen toimesta pantu vireille.
Eikäpä se ole tarkoitukseen.
Tarkoitus on, kuten eräät lehdet
ovat aika suoraan myöntäneet,
saada rintamamies kolmannen
sotatalven alkaessa uinutetuksi
sellaiseen luuloon, että se on
muka kansa, joka joululahjoillaan
tahtoo kannustaa rintamamiehiä
jatkamaan Mannerheimin hävit-
tyä sotaa. **Propaganda** on se
päämäärä, jonka nimessä lotat
on pantu kiertämään Suomen
köyhiä koteja, kiristämään niistä
viimeisetkin sukat ja käsiineet
rintamalle toimitettaviksi.

Paljon porua, nimittäin propa-
ganda sellaista, mutta vähän vil-
loja. Siinä on suojeluskuntalais-
ten ja lottien joululahjavouho-
tuksen ydin. Se on propaganda-
humua, jolla pyritään venyttä-
mään sotaa, lykkäämään vielä
yhden sotatalven yli sitä tilin-
tekoa, joka Suomen saksalais-
kätyreitä kuitenkin odottaa.

Sitä selvempää on, että se
joululahja, jota suomalainen rin-
tamamies odottaa, nimittäin so-
dan loppuminen ja kotiin pääsy,
jää saamatta, ellei hän pane toi-
meksi, lähde itse pois rintamalta.

Siis jouluksi kotiin!

ILONSA KULLAKIN

„Me iloitsemme saksalaisten liittolaistemme aseveljeydestä“.

Niin sanoi Suomen presidentti Risto Ryti viime vuoden joulu-
kuun 6 pnä.

Ristolla on sellainen virka eli jopi, että hänen täytyy pitää puhe
jokaisen joulukuun 6 pnä, vaikkei olisi härjänkään halua. Niin että
parin päivän perästä sitä taas saadaan kuulla, kuinka mainittu vis-
kaali muistaa asiat väärin, sanoo Neuvostoliiton uhkaavan Suomen
itsenäisyyttä, Mannerheimin ja itsensä käyvän „puolustussotaa“ ja
niin pois päin — nimittäin pois päin totuudesta.

Jännittävä kohta Riston ylihuomisessa puheessa on epäilemättä
se, sanooko hän vieläkin iloitsevana saksalaisten liittolaistensa ase-
veljeydestä.

Jos hän sanoo, että juu, kyllä hän iloitsee, niin silloin on kai-
kille selvä, että Risto on hullu.

Jos hän sanoo, ettei hän enää iloitsekaan, niin silloin kysytään:
mitäs sinä sitten yhä roikut saksamannin kaulassa?

„POHJOLAN YHTEYS“

(Jatkoa 3. siv.)

osakseen minkäänlaista myötä-
tuntoa Skandinavian maissa.

Vertauksen vuoksi mainitta-
koon, että suomalainen ja mi-
kä muu tahansa sotavanki Neu-
vostoliitossa nauttii kaikkia
kansainvälisten sääntöjen edel-
lyttämiä oikeuksia. Hän saa riit-
tävästi ruokaa, vieläpä tupak-
kaakin. Kohtelu on kaikissa suh-
teissa ihmisellistä. Täällä ollaan
sitä mieltä, että se, joka on an-
tautunut vangiksi, lakkaa ole-
masta vihollinen. Sitä vastaan,

joka on laskenut aseensa, ei käy-
dä sotaa.

Päätäkää itse, suomalaiset so-
tilaat, missä vallitsee raakalai-
suus ja pimentolaisuus, missä si-
vistys. Antautukaa rohkeasti ve-
näläisten sotavangeiksi! Mutta
painakaa mieleenne, että sota-
vankien murhiin, kidutuksiin ja
häpäisemiseen syylliset tullaan
saattamaan edesvastuuseen ja
rankaisemaan, piileskelevätpä he
missä tahansa. Siitä voitte olla
varmoja.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 105
1943

RINTAMALEHTI

Tiistaina
joulukuun 7 pnä

Stalinin, Rooseveltin ja Churchillin kohtaaminen Teheranissa

KOLMEN LIITTOUTU- NEEN VALLAN,

Neuvostoliiton, Amerikan
Yhdysvaltojen ja Suur-
Britannian johtajien neu-
vottelu Teheranissa

Marraskuun 28 ja joulukuun 1

pvän välisenä aikana Teheranis-

sa pidettiin kolmen liittoutuneen

johtajien — Neuvostoliiton

kansankomissaarien Neuvoston

puheenjohtajan J. V. Stalinin,

Amerikan Yhdysvaltojen presi-

dentin F. D. Rooseveltin ja

Suur-Britannian pääministerin

W. Churchillin neuvottelu.

Neuvottelun työhön ottivat

osaa:

Neuvostoliiton puolesta Ulko-

ministerin kansankomissaari V. M.

Molotov, Marsalkka K. J. Vor-

oshilov;

Yhdysvaltain puolesta presi-

dentin erikoisapulainen H. Hop-

kins, Neuvostoliitossa oleva lä-

hettiläs A. Harriman, Yhdysval-

tain armeijan esikuntapäällikkö

kenraali D. Marshall, Yhdysval-

tain merivoimien ylipäällikkö

admirali E. King, Yhdysvaltain

merivoimien esikuntapäällikkö

admirali G. Arnold, Yhdysvaltain

armeijan huoltopäällikkö kenraali

Sommervell, presidentin esi-

kuntapäällikkö amiraali W. Leg-

gatt, Yhdysvaltain Neuvostoliitos-

KOLMEN VALLAN JULISTUS

Me, Yhdysvaltain presidentti, Suur-Britannian pääministeri ja
Neuvostoliiton pääministeri, olemme kohdanneet toisemme neljän
viime päivän kuluessa liittolaisemme Iranin pääkaupungissa sekä
olemme määritelleet ja varmentaneet yhteisen politiikkamme.

Me ilmaisemme lujan päätöksemme siitä, että meidän maamme
tulevat työskentelemään yhdessä sekä sodan aikana että myöskin
sitä seuraavana rauhan aikana.

Mitä sotaan tulee, ovat meidän sotilaallisten esikuntiemme edus-
tajat osallistuneet meidän neuvotteluihimme pyöreän pöydän ääres-
sä, ja me olemme sopineet yhteisistä suunnitelmistamme Saksan
asevoimien tuhoamiseksi. Me tulimme täydelliseen yksimielisyyteen
niiden sotatoimien mittasuhteista ja määräajoista, joihin tullaan
ryhtymään idässä, lännessä ja etelässä.

Keskinäinen yhteisymmärrys, johon me olemme täällä päässeet,
takaa meille voiton. Mitä tulee rauhan aikaan, niin me olemme var-
moja siitä, että meidän välillämme vallitseva yksimielisyys turvaa py-
syvän rauhan. Me tunnemme täydellisesti sen suuren vastuun, joka on
meidän ja kaikkien yhdistyneiden kansakuntien kannettava sellaisen
rauhan toteuttamisesta, joka saa osakseen maapallon kansojen val-
tavan suuren enemmistön hyväksymisen ja joka poistaa sodan on-
nettomuudet ja kauhut moniksi sukupolviksi. Yhdessä diplomaattis-
ten neuvonantajiemme kanssa me harkitsimme tulevaisuuden proble-
emeja. Me tulemme pyrkimään kaikkien niiden maiden, pienten
ja suurten, yhteistoimintaan ja aktiiviseen osanottoon, joiden kansat
ovat meidän kansojemme tavoin omistaneet sydämensä ja ajatuk-
sensä tehtävälle, joka tarkoittaa tyranniuden, orjuuden, sorron ja
suvaitsemattomuuden poistamista. Me tulemme tervehtimään niiden
liittymistä koko maailman demokraattisten maiden perheeseen, sil-
loin kuin ne haluavat tämän tehdä.

Mikään voima maailmassa ei voi estää meitä tuhoamasta Sak-
san armeijoita maalla, niiden sukellusveneitä merellä eikä niiden
sotatehtaita ilmasta käsin.

Meidän hyökkäyksemme on oleva säälimätön ja sen voima on
yhä kasvava.

Päätettyämme ystävällisen neuvottelumme, me odotamme luot-
tamuksella sitä päivää, jolloin kaikki maailman kansat tulevat elä-
mään vapaasti, joutumatta tyranniuden vaikutuksen alaiseksi, omia
erilaisia pyrkimyksiään ja omaatuntoaan vastaavasti.

Me tulimme tänne toivorikkaina ja päättäväisinä. Me lähdemme
täältä pois todellisia ystävinä hengen ja päämäärien puolesta.

Allekirjoitettu Teheranissa joulukuun 1 päivänä 1943.

ROOSEVELT
STALIN
CHURCHILL

(Jatkuu 2. siv.)

KOLMEN LIITTOUTUNEEN VALLAN, ...

(Jatkoa 1. siv.)

sa olevan sotilaslähetystön päällikkö kenraali R. Din.

Suur-Britannian puolesta Ulkoasiain ministeri A. Eden, Neuvostoliitossa oleva lähettiläs A. Kerr, Imperiumin yleisesikunnan päällikkö kenraali A. Brook, sotamarsalkka D. Dill, ensimmäinen meriloordi laivaston amiraali E. Cunningham, Suur-Britannian ilmavoimien esikuntapäällikkö ilmavoimien ylimarsalkka Ch. Portal, Puolustusministeriön esikuntapäällikkö kenraali H. Ismey, Suur-Britannian Neuvostoliitossa olevan sotilaslähetystön päällikkö kenraali G. Martel.

Neuvottelu hyväksyi Julistuksen kolmen vallan yhteisistä toimista sodassa Saksaa vastaan sekä sodan jälkeisestä yhteistoinnista ja myöskin Irania koskevan Julistuksen. Julistukset julkaistaan.

ENGLANNIN KUNINKAAN KUNNIAMIEKKA STALIN-GRADILLE

W. CHURCHILL LUOVUTTANUT SEN J. V. STALINILLE

Marraskuun 29 päivänä Suur-Britannian pääministeri W. Churchill luovutti Neuvostoliiton Kansankomissaarien Neuvoston puheenjohtajalle J. V. Stalinalle Teheranissa kunniamiekan, Suur-Britannian Kuninkaan George VI lahjan Stalingradin asukkaille kaupungin sankariliikkeen puolustuksen muistoksi.

PUNAINEN ARMEIJA ETENEE LÄNTTÄ KOHTI

Punaisen armeijan hyökkäys Ukrainassa ja Valko-Venäjällä jatkuu. Homelin länsi- ja pohjoispuolella hyökkäävät neuvostojoukot ovat yksistään joulukuun 3 ja 4 päivänä valloittaneet 130 paikkakuntaa, joukossa Saltanovkan ja Haltshin rautatieasemat.

Krementshugin lounaispuolella meidän joukkomme murtaen vihollisen vastarinnan valtasivat Aleksandrian kaupungin, neljä rautatieasemaa ja 18 vihollisen vahvasti linnoittamaa tukikohtaa. Pontevalla iskulla meidän joukkomme ovat katkaisseet rautatielinjan Smela-Znamenka.

KOLMEN VALLAN JULISTUS IRANIN KYSYMYKSESTÄ

Yhdysvaltain presidentti, Neuvostoliiton pääministeri sekä Yhdistyneen Kuningaskunnan pääministeri, neuvoteltuaan keskenään sekä Iranin pääministerin kanssa, haluavat tuoda julki heidän kolmen hallituksensa yksimielisyyden kysymyksessä, joka koskee niiden suhteita Iraniin.

Yhdysvaltain, Neuvostoliiton ja Yhdistyneen Kuningaskunnan hallitukset antavat tunnustuksensa sille avulle, jota Iran on antanut sodan käynnissä yhteistä vihollista vastaan, varsinkin helpottaessaan tavarain kuljetusta ulkomailta Neuvostoliittoon.

Nämä kolme hallitusta ovat tietoisia siitä, että sota on aiheuttanut erikoislaatuista taloudellista vaikeuksia Iranille, ja ovat tulleet yksimielisyyteen siitä, että ne tulevat edelleenkin antamaan Iranin hallitukselle sellaista taloudellista apua, jonka antaminen on mahdollista, ottaen huomioon ne suuret vaatimukset, joita niiden sota-toimet kaikkialla maailmassa ja koko maailmassa vallitseva liikennevälineiden, raaka-aineen ja siviilikulutukseen välttämättömien huoltotarvikkeiden riittämättömyys niille asettaa.

Ottaen huomioon sodan jälkeisen kauden, Yhdysvaltain, Neuvostoliiton ja Yhdistyneen Kuningaskunnan hallitukset ovat yhtä mieltä Iranin hallituksen kanssa siitä, että mitkä tahansa taloudelliset ongelmat, joita Iran kohtaa sotatoimien päätyttyä, on täysin määrin huomioitava niiden taloudellisten ongelmien rinnalla, jotka nousevat yhdistyneiden kansakuntien muiden jäsenten eteen, — niiden neuvottelujen tahi kansainvälisten järjestöjen taholta, jotka on kutsuttu koolle tahi perustettu kansainvälisten taloudellisten kysymysten harkitsemista varten.

Yhdysvaltain, Neuvostoliiton ja Yhdistyneen Kuningaskunnan hallitukset ovat yhtä mieltä Iranin hallituksen kanssa halussaan säilyttää Iranin täydellinen riippumattomuus, suvereniteetti ja maaseudullinen koskemattomuus. Ne toivovat Iranin yhdessä muiden rauhaarakastavien kansakuntien kanssa osallistuvan kansainväliseen rauhan, turvallisuuden ja edistyksen toteuttamiseen sodan jälkeen Atlantin peruskirjan periaatteiden mukaisesti, jonka kaikki neljä hallitusta ovat allekirjoittaneet.

CHURCHILL
STALIN
ROOSEVELT

Joulukuun 1 päivänä 1943.

NEUVOSTOLIITON SOTAVANKILEIRILTÄ N:o 158

„Eikä meitä surulla ruokita, se on ilo joka elättelee...“ laulavat pojat vänrikki Unto Huttusen johtaessa kuoroa.

Alla julkaisemme sotavanki vänrikki Unto Huttusen kirjeen äidilleen.

Rakas äiti!

Tänään joulukuun 29 päivä, kolmas joulukuun muuttokäytävä, täällä sotavankileirillä. Kuin minut vaikeasti haavoittuneena kannettiin tänne Venäjän puolelle oli ensimmäinen ajatukseni: Nyt on kuitenkin kaikki loppu, sillä ei suinkaan haavoittuneen sotavankipolaisen henkeä säästetä. Kotitalo kuitenkin oli määrännyt toisin. Joulukuun 30 päivän aamuna, parantamon ja alan sen jälkeen alkellut useilla eri vankileireillä. Viimeksi mm. kuulujen „Stalingradin motin“ upseerien kanssa.

Nyt me suomalaiset upseerit olemme kuitenkin kaikki yhdessä. Eikä kukaan muistella kotimaahan lähtöä, otellessa uutisia ja pelaillessa. Tällä leirillä on myös paljon suomalaisia sotilaita, joista muodostettiin kuulukuoroa joulukuun 30 päivän illalla. Silloin tällöin juhlaan kuulumme, laulumme ja näytelmämme kuulokin aika tarkasti aamusta iltaan. Joulukuun 31 päivän aamuna, kun ruoka on hyvä ja riittävä. Vietin pari päivää sitten myös syntymäpäivääni. Tunnus oli illalla ratsasta, mm. leirin mandoliiniorkesteri kävi vierailulla. Soittelimme ja laulelimme iltamyöhään asti. Maata käydesä ja viestelin taas kotia, kuten useina muunakin iltoina. Toivottavasti sota loppuu pian ja me saamme aikoihin palata kauan kaipaamaamme kotiin. Eikä muistella Siniä ja Raita, tullaan tervehdysteni joulukuun.

Vänrikki
Unto Huttunen

NE TUMMANPUNAISET LIPUKKEET

Sotilaiden kirjevaihto-oikeuden rajoittaminen tähtää totuuden salaamiseen sotilailta

Niin sanotun lipukejärjestelmän käytäntöönottaminen, jonka mukaan sotilas voi saada kotirintamalta ainoastaan muutaman kirjeen kuukaudessa, on pikku-maista rintamamiehen holhousta, jollainen on mahdollista ainoastaan mannerheimiläisessä Suomessa.

Propagandaviskaalit ovat koettaneet johtaa rintamamiehiä harhaan valehtelemalla, että kysymyksessä on ainoastaan maksutoman kirjevaihdon rajoittaminen ja että maksullisia kirjeitä he muka saavat ottaa vastaan kuinka paljon tahansa. Sotilaat pääsevät kuitenkin vähitellen selville petoksesta. Monet sotavangit ovat jo saaneet kotoaan ja tuttaviltaan tietää, että näille on armotta palautettu takaisin tavallisilla postimerkeillä varustetut kirjeet, ja on niihin tehty merkintä, että sellaisilla posti-

(Jatkuu 4. siv.)

TAPPELU KEMISSÄ

Neljää saksamanni-roistoa vähemmän

Eräs Punaisen armeijan sotavankina oleva JR 12:ssa palvelut perä-pohjalainen sotamies kertoo:

„Ollessani tämän vuoden elokuun 23 ja 24 päivänä lomamatkalla Kemissä oli Karihaarassa suomalaisten ja saksalaisten sotamiesten välillä suuri tappelu. Saksamannit menettivät neljä miestä suomalaisen puukkoon kaatuneina. Suomalaisilla ei ollut tappioita“.

Mitä pikemmin suomalaiset sotamiehet ryhtyvät tappamaan saksalaisia sotamiehiä ei yksitellen, vaan joukkomitassa, mitä pikemmin he nousevat taisteluun Saksan renkejä ja saksamanni-roistojen hyyssäreitä, Suomen hallitusherroja vastaan, sitä nopeammin Suomi voi vapautua saksalaisten holhouksesta. Mitä kauemmin he lykkäävät joukko-taistelua saksalaisia ja saksalais-kätyreitä vastaan, sitä suurempi hävitys odottaa Suomea, sitä suurempi kärsimyksiä on Suomen kestävä, sitä helpompi on saksalaisten muuttaa Suomi tuhoisan hävityssodan tante-reeksi.

Ne tummanpunaiset lipukkeet

(Jatkoa 3. siv.)

merkeillä varustettuja kirjoja ei saa rintamalle lähettää.

Tuollainen mielivalta suututtaa rintamamiehiä, mutta monet, varsinkin nuoremmat, eivät tule ajatelleeksi sitä, että kirjevälhdon rajoituksen alnoana tarkoituksena on estää totuudenmukaisten tietojen saapuminen selustasta rintamalle.

Kun kirjoja on vähän, niin sensuuri ehtii nuuskia ne kaikki, mustata ja leikata pois kaiken

Joulupukki

Vastaukseksi siihen „viihdyttävään“ joululahjapropagandaan, jonka Helsingin herrat ja rouvat ovat aloittaneet lahjoittaakseen kolmannen sotatalven kaikille sekä Mannerheimin puuristin itse kullekin Suomen armeijan sotilaille, on eräissä korsiissa jo ryhdytty puhdetöinä keräämään ja valmistamaan seuraavia

VASTALAHJOJA

NUORANPÄTKÄ, jolla kovaonninen miekan ulosvetäjä, puupalttoo-Mannerheimin voi toimittaa itsensä suoraan helvettiin, ellei hän halua joutua vastamaan konnantöistään maallisten tuomareitten edessä.

PEILI, johon katsoessaan Edvin Linkomies voi nähdä oikein peatuneen saksalaishätyrin naamataulun.

HÄKYLÄ, jolla tukkihuijari Walden voi raapia korvallistaan siitä harmista, että sota on hävitty ja hän ei saakaan Karjalan metsiä.

LÄNGET kaulaan Väinö Tanner nimiselle sasilille, joka luulee saavansa jonkun uskomaan, että Suomi ei muka ole Saksan vasalli, ja että hän itse ei muka ole saksamannin juoksupoika.

PUUPIKARI, josta Risto Ryti voi nauttia krapularyyppejä, koska „Suur-Suomi“ humala on mennyt ohii ja päätti kirvoa.

SYYTETTYJEN PENKKI, jolle edellä nimittetyt herrasmiehet saavat luvan istahtaa, kun Hitlerin kätyreitä tuomitsemaan ruvetaan.

sen, mitä sotamiehen ei sallita tietää.

Jo kerran aikaisemmin, joulukuussa 1941, Suomen hallitusherrat yrittivät samaa temppua. Mutta silloin siitä nousi myrsky useissa joukko-osastoissa, ja herrojen oli pakko peruuttaa tuo kelju toimenpiteensä. Nyt he yrittävät uudelleen kuristaa rintamamiesten kirjevalhto-oikeutta siinä

luulossa, että ne nuoret poikaset, joita nyt on niin paljon tuotu rintamalle, eivät uskalla panna vastaan.

Totuutta pelkäävien hallitusherrojen uusi keljunkerho, lipukejärjestelmä, voidaan kumota nyt samoin kuin se kumottiin ensimmäisenä sotatalvena, sotilaiden joukkotoiminnalla, uudella vastalausemyrskyllä.

SOTILAAN ÄÄNI

No 106
1943

RINTAMALEHTI

Perjantaina
joulukuun 10 pnä

Rooseveltin, Stalinin ja Churchillin kohta

Moskovan „Pravda“ kirjoittaa otsikolla „Historiallinen päätös“ Teheranin neuvottelusta:

Tämä merkittävä kohta, joka on selvä todistus englantilais-neuvostoliittolais-amerikkalaisen taisteluliiton jatkuvasta luottamuksesta, kolmen suurvalan syvämmästä yhteistyöstä, on innoittanut uusin, valoisin toivein kaikki vapauttarakastavat kansat sekä synnyttänyt hämminkiä, hermostuneisuutta ja hurjaa kiukkua hitleriläisen liittoutuman leirissä.

Verenhiimoisen Hitlerin katolle suunnitelmille on annettu murskava isku. Neuvottelussa hyväksytty kolmen vallan julistus osoittaa Suur-Britannian, Neuvostoliiton ja Amerikan Yhdistyneen taisteluliiton jatkuvaa liittumista, joka liitto on karaisnut hitleriläistä hirmuvaltaa vastaan käytävän vapaussodan voimalla.

Kolmen liittoutuneen vallan johtajat määrittivät ja varmensivat Teheranin neuvottelussa liittoutuneiden valtojen yhteisen politiikan sodan ajaksi ja sen jälkeiselle kaudelle.

Tärkein ja ratkaisevin sotilaallinen tehtävä on selvä. Se on voittaa nopein ja täydellinen Hitler-Saksan tuhoaminen. Kolmen vallan johtajat ovat tulleet täy-

(Jatkuu 2. siv.)

PUNAINEN ARMEIJA PUHDISTAA UKRAINAA

Vallattuaan Kirovogradin alueella Novaja Pragan piirikeskukseen Punainen armeija jatkaa hyökkäystään Krementshugin länsi- ja lounaispuolella. Kehittäen edelleen menestyksellistä hyökkäystään neuvostojoukot valtasivat joulukuun 8 päivänä Sharovkan rautatieaseman katkaisten siten rautatielinjat Znamenka—Nikolajev ja Znamenka—Krivoi Rog.

SAKSALAISET JA SUOMALAISET RAAKALAISET HAJOITTAVAT ASUINKORTTELEITA LENINGRADISSA

Neuvostokansa pakottaa heidät kantamaan täydellisen edesvastuun heidän tekemistään konnantöistä

Tämän vuoden marraskuun 6 pnä Neuvostoliiton Tiedotustoimisto julkaisi seuraavan tiedonannon:

„Leningradin lähistöllä sijaitseva saksalaisten ja suomalaisten anastajien tykistö on jo monta kuukautta järjestelmällisesti tulittanut Leningradin asuinkortteleita. Viimeisten parin kolmen viikon aikana tykkiköti on huomattavasti yltenyt. Kun saksalaisten ja suomalaisten ilkiöitten kaikki yritykset Leningradin valtaamiseksi ovat täydellisesti menneet myttyyn, niin he purkavat rauhallisiin asukkaisiin voimattoman kiukkunsa sotilaallisten vastoinikäymistensä johdosta.

Tunnettua on, että Leningradissa ei nykyisin ole sotilaallisia kohteita, joten kaikille on selvää, että kaupungin järjestelmällisellä tulittamisella on vain yksi tarkoitus, nimittäin asuinrakennusten raunioittaminen, kulttuurimuistomerkkien hävittäminen ja Leningradin rauhallisten asukkaiden tuhoaminen. On pantava merkkille, että pääinnoittajina Leningradin raakalaismaiseen tuhoamiseen, jota ei mitenkään voida selittää sotilaalliselta kannalta välttämättömäksi, ovat suomalaiset upseerit. Suomen hallitus luulee, että jos suomalaiset ja saksalaiset joukot raunioittavat Leningradin, niin silloin Neuvostoliiton puolelta raukeaa kysymys Leningradin turvallisuuden takaamisesta. Mutta saksalaiset ja suomalaiset anastajat laskevat varmasti väärin tälläkin kerralla. Neuvostokansalla ja Punaisella armeijalla on riittävästi voimia Leningradin puolustamiseksi ja sen turvallisuuden takaamiseksi vastaisuudessaakin, saksalaisten ja suomalaisten anastajien katalien konnankoukkujen tyhjäksi tekemiseksi ja heidän saattamiseksi täydellisesti vastaamaan tekemistään konnantöistä“.

ROOSEVELTIN, STALININ JA CHURCHILLIN KOHTAUS

(Jatkoa I. siv.)

delliseen yhteisymmärrykseen ja harkinnat yhtenäisen suunnitelman vihollisen lyömiseksi yhteisvoimin.

„Me tulimme“, sanotaan julistuksessa, „täydelliseen yksimielisyyteen niiden sotatoimien mittasuhteista ja määrärajoista, joihin tullaan ryhtymään idässä, lännessä ja etelässä. Keskinäinen yhteisymmärrys, johon me olemme täällä päässeet, takaa meille voiton“.

Neuvottelussa hyväksytyissä suunnitelmissa Saksan sotavoimien murskaamiseksi määriteltiin näin ollen yhtäaikaista muusertavat iskut Hitlerin armeijaa vastaan eri puolilta ja suunnilta.

„Mikään voima maailmassa“, sanotaan julistuksessa, „ei voi estää meitä tuhoamasta Saksan armeijoita maalla, niiden sukelusveneitä merellä eikä niiden sotatehtaita ilmasta käsin. Mei-

dän hyökkäyksemme on oleva säälimätön ja sen voima on yhä kasvava“.

Neuvottelu syvensi kolmen suurvallan keskinäistä yhteisymmärrystä ja lujitti niiden ystävyttä. Tätä todistavat kolmen liittoutuneen vallan johtajien hyvin kuvaavat sanat, jotka he lausuvat julistuksessaan:

„Me tulimme tänne toivorikkaina ja päättäväisinä. Me lähdemme täältä pois todellisina ystävinä hengen ja päämäärien puolesta“.

Edessä on vielä ankaria taisteluja ja verisiä otteita vihollista vastaan, kirjoittaa „Pravda“ lopuksi, mutta viholliselle on langetettu ankara, rankaiseva tuomio. Ja se tuomio tullaan pakenemaan täytännön. Takeena siitä ovat kolmen liittoutuneen vallan johtajien Teheranin neuvottelun historialliset päätökset.

LOTTIEN SAKSANMATKAT

Saksanmatkat ovat Suomen lottapiireissä tulleet viime aikoina erikoisesti muotiin.

Kysymys on tällä kerralla oikein todellisista matkoista Hitlerin valtakuntaan, eikä niistä, joita kansankielellä „saksanmatkoiksi“ nimitetään. Fanni Luukkonen on vallan villiintynyt tähän hommaan. Äskettäin on kokonainen liuta lottia vierailut Saksassa oikeinpa itsensä „SS-valtakunnanjohtajan“ luona.

Tästäpä yhtä ja toista arvella taitaa. Kysymys ei tietenkään ole vain kahden „suurvallan“, Suomen ja Saksan edustajien vierailuista ja vastavierailuista. On vain otettava huomioon, että „SS-valtakunnanjohtaja“ ei ole kukaan muu kuin Saksan ohranan, Gestapon, päämies Himmler. Gestapo tarvitsee nähtävästi suomalaisia lottia urkkijoikseen, koska se on selvillä siitä, että kansan viha saksalaisia ja niiden käytyreitä vastaan on Suomessa kasvamassa ja koska kaikki alkavat ymmärtää, että Saksa on hävinnyt sotansa ja koko Hitlerin leirin romahdus on edessä.

muka uhkaa vaara Suomen itsenäisyyttä, niin silloin moni tyhmempi ei huomaa sitä seikkaa, että minä virkaveljineni olen jo aikoja sitten myynyt ja kavaltanut Suomen itsenäisyyden saksalaisille päämiehilleni. Kun minä jylisevällä vanhurskaan äänellä paasaan pienten kansojen oikeuksista, kun minä intän kiven kovaan, että minä Mannerheimin kanssa käyn puolustussotaa, niin saan minä ainakin jonkun hölmön narratuksi niin pökerryksiin, että se ei muista meidän koskaan puhuneenkaan „Suur-Suomesta“, vielä vähemmän yrittäneen valloittaa Neuvostoliiton alueita. Minä lyön sen tolvana sellaisella ällikällä, että se ei edes huomaa Suomen armeijan olevan vielä tänäkin päivänä sillä maalla, jonka me saksalaisten avulla anastimme Neu-

vostoliitolta sodan alussa, jolloin me huusimme: „Suomi suureksi!“ „Nyt Neuvostoliitto lyödään ja syödään!“ „Venäläiset Uralla taakse!“

Emme lähde arvailemaan, kuinka monta tuollaista tolvanaa herä Rytin ottamaan puheensa vakavalta kannalta. Se jääköön hänen itsensä laskettavaksi.

Mutta tarkkaavaisilta järklähmisiltä ei jäänyt huomaamatta, kuinka Risto-paran housut tärisivät. Ne tärisivät hänen tunteissaan sen tilanteen päivän lähestymisen, jolloin Rytin, Mannerheimin ja heidän kaltaisensa Hitlerin rennit tullaan tuomitsemaan lain ja oikeuden kaikella ankaruudella ja josta ei minäkäänlaisilla asianajotempuilla pelastuta.

Taavetti Tietäminen.

SOTAVANKIEN JOULUTERVEHDYKSIÄ

NEUVOSTOLIITTOSSA olevien suomalaisten sotavankien pyynnöstä julkaisemme jatkuvasti heidän tervehdyksiään omaisille ja tuttaville. Toivomme, että ne jouluterveiset, joiden julkaisemisen olemme aloittaneet hyvissä ajoin, ehtivät ajoissa perille. Senvuoksi pyydämme lukijoita viipymättä toimittamaan ne asianomaisten henkilöiden tietoon.

ja voin hyvin. Täten lähetän teille kaikille joulutervehdykseni. Volkaa hyvin.

Alik. Kalle Heino, JR 47.

Rouva Martha Rundqvist, Lönnrotinkatu 40 B 25, Helsinki.

Rakas Martha!

Parhaat terveiseni sotavankien. Oloni täällä on hyvä. Asiallinen kohtelu, kunnon ruoka j.n.e. Täällä on tilaisuus opiskeluun, saamme nähdä elokuvia ja järjestää illanviettoja.

Toivottavasti te siellä kotona voitte kaikki hyvin ja pystytte hoitamaan asianne siksi kunnes palaan, mikä kaikesta päättään tulee tapahtumaan kohtapuoleen. Lähetän sinne kaikille ja tietysti erikoisesti sinulle parhaimmat jouluterveiseni.

Miehesi Kaarlo.

Luutnantti Kaarlo Rundqvist, lentolaivue 36.

Rouva Ahjo, Stuurenkatu 5, Helsinki.

On varmaan suuri yllätys, kun saatte terveiseni niinkin pitkän ajan kuluttua kuin kaksi vuotta. Varmaankin olette ajatelleet, että en ole elossa enää. Kyllä täällä hyvin pärjää.

Kun käypi työssä, niin saa päivässä 1.200 grammaa leipää, kolme kertaa keittoruokaa, sokeria, tupakkaa, voita, lihaa, kalaa, maitoa y.m. Sairashoito on ensiluokkainen. Niin äiti ole vain huoleton, kyllä poika vielä koitiin tulee. Jouluterveisin poikanne

Juho.

Korpr. Juho Ahjo, Aunuksen heimosoturi-pataljoona.

Rouva Martta Heino, Aleksis Kiven katu 60 A, Helsinki.

Hyvä kotiväki!

Terve taas pitkästä aikaa. Olen täällä Neuvostoliitossa sotavankina ollut jo kolmatta vuotta. Olen ollut terveenä koko ajan

Fru Johansson, Tehdaskatu 34, Helsingfors.

Kärrä Mor!

Mina innerligaste hälsningar till Er med hopp om att ni får tillbringa en glad och fridfull jul. Från eder vid god hälsa och gott humör varande

Holger.

Underlöjtnant Holger Jering, Inf. Reg. 30.

Rouva Eeva Kolehmainen, Varpaisjärvi, kirkonkylä.

Rakkaat joulutervehdykseni vaimolleni ja lapsilleni. Olen ollut kohta yhdeksän kuukautta sotavankina. Aika on mennyt oikein hyvin. Ei muuta kuin hauskaa joulua enolle, Toivolle, Toimille, isälle ja äidille.

Stm. Kalle Kolehmainen, JR 31.

Terveisten lähettäjiä on niin runsaasti, että parhaalla tahdollamme emme voi julkaista läheskään kaikkia ennen joulua. Senvuoksi huomautamme, että suomalaisten sotavankien joulua ja uudenvuodentervehdyksiä lähetetään radioitse aaltopituudella 38,8 metriä joka päivä kello 6.10, 6.40, 7.10, 19.00, 19.35, 20.05, 20.40, 21.10, 21.45 ja 22.30 Suomen aikaa.

Kuvia Neuvostoliiton

sotavankileiriltä N:o 158

Oikealla pojat piippuja vuolemassa. Vasemmalla soittoharjoituksissa. Keskellä leirin kokki alik. Arvo Rissanen.

Sotavankien petomaista tuhoamista Suomessa

Ruotsalainen lehti „Folkviljan“ kertoo:

„Tukholmassa tiedetään viranomaisten keskuudessa, että Suomessa käytetään venäläisiä sotavankkeja lääketieteellisten kokeilujen esineinä. Suomalaiset lääkärit käyttävät venäläisiä sotavankkeja määrätelläkseen, kuinka suuri määrä ilmaa voidaan laskea ihmisen vereen. Tuollainen „kokeilu“ tuottaa uhrille kauheita kärsimyksiä, joista on seurauksena kuolema. Venäläisiä sotavankkeja „kokeilemalla“ koetetaan myöskin saada selville, kuinka suuren määrän nukutusaineita ihmisen elimistö kestää. Kerrotaan, että kun vangeille annettiin kymmenen kertaa suurempi annos kuin tavallisesti, niin uhrin kuolivat.“

Suomalaisten viranomaisten suorittamien ilkitöitten pitkistä luettelosta mainitsemme tässä yhteydessä vain yhden tosiasian. Suomen armeijan luutnantti Seppo Rusanen määräsi tämän vuoden huhtikuun 25 päivänä komppaniansa lääkintämiehen Taavetti Lapveteläisen hakkaamaan puna-armeijalaiselta päältä lähettämään sen „häälahjaksi“ luutnantin morsiamelle. Tuollaiset pyövelit tulevat saamaan ankaran rangaistuksen. Neuvostokansa pitää tarkkaa luetteloa kaikista niistä henkilöistä, jotka ovat tahrineet kätensä vangiksi saamiensa puna-armeijalaisten ja rauhallisten neuvostokansalaisten vereen. Veri verestä, henki hengestä!

LOPPUKIRI

Ja Risto Ryti puhui vertauksin, sanoen:

„Minä olen urheilijan kaltainen. Penikulman viimeinen kilometri on menossa. Maali lähenee.“

Se on totinen tosi. Mutta suurjuoksija Risto ei ennättänyt ensimmäisenä maaliin. Nauhan katkaisi ennen häntä hänen akselikaverinsa Benito Mussolini, joka jo makaa kuulun pohjalla taitetuina niskoin. Mutta jos Riston vauhti pysyy entisellään, niin toinen paikka näyttää aika varmalta. Lykkä pyttyyn!

„Maanalainen sota“ Ranskassa

Ranskalaisten vastarinta miehittäjiä vastaan on kehittynyt niin voimakkaaksi, että sitä nimitetään maanalaiseksi sodaksi. Sissien lukumäärä Ranskassa nousee neljännesmiljoonaan. 20 prosenttia väestöstä piileskelee vai-

notoimenpiteitä ja asuu väärillä henkilöpapereilla. Saksalaiset miehitysviranomaiset myöntävät, että viime aikoina on tehty 1.000 tuhotekoa rautateillä sekä 400 päällekkäystä saksalaisten sotilaiden kimppuun.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 107
1943

RINTAMALEHTI

Maanantaina
joulukuun 13 p:nä

Sota on hävitty. Jouluksi kotiin!

RAAKALAISET TILILLE LENINGRADIN TUHOAMISESTA

Tämän vuoden marraskuun 6 päivänä Neuvostoliiton Tiedotustoimisto julkaisi erikoistiedonannon, jossa sanotaan, että Leningradin lähistöllä sijaitseva saksalaisten ja suomalaisten anastajien tykistö on jo monta kuukautta järjestelmällisesti tulittanut Leningradin asuinkortteleita. Tunnettua on, että Leningradissa ei nykyisin ole minkäänlaisia sotilaallisia kohteita, joten kaupungin tulittamisella ei ole muuta tarkoitusta kuin asuinrakennusten raunioittaminen, kulttuurimuistomerkkien hävittäminen ja Leningradin rauhallisten asukkaiden tuhoaminen.

Viitaten siihen tosiasiaan, että Leningradin tuhoamisen pääinnoittajina ovat suomalaiset upseerit, Neuvostoliiton Tiedotustoimisto lausuu:

„Suomen hallitus luulee, että jos suomalaiset ja saksalaiset joukot raunioittavat Leningradin, niin silloin Neuvostoliiton puolelta raukeaa kysymys Leningradin turvallisuuden takaamisesta. Mutta saksalaiset ja suomalaiset anastajat laskevat varmasti väärin tälläkin kerralla. Neuvostokansalla ja Punaisella armeijalla on riittävästi voimia Leningradin puolustamiseksi ja sen turvallisuuden takaamiseksi vastaisuudessa, saksalaisten ja suomalaisten anastajien katalien konnankoukkujen tyhjäksi tekemiseksi ja heidän saattamiseksi täydellisesti vastaamaan tekemistään konnantoista.“

STALININ, ROOSEVELTIN JA CHURCHILLIN allekirjoittamassa kolmen vallan Julistuksessa sanotaan:

„Me olemme sopineet yhteisistä suunnitelmistamme Saksan asevoimien tuhoamiseksi. Me tulimme täydelliseen yksimielisyyteen niiden sotatoimien mittasuhteista ja määrärajoista, joihin tullaan ryhtymään idässä, lännessä ja etelässä.“

„Keskinäinen yhteisymmärrys, johon me olemme täällä päässeet, takaa meille voiton.“

„Mikään voima maailmassa ei voi estää meitä tuhoamasta Saksan armeijoita mailla, niiden sukellusveneitä merellä eikä niiden sotatehtaita ilmasta käsin.“

„Meidän hyökkäyksemme on oleva säälimätön ja sen voima on yhä kasvava.“

„Me tulimme tänne toivorikkaina ja päättäväisinä. Me lähdemme täältä pois todellisina ystävinä hengen ja päämäärien puolesta.“

Suomalaiset sotilaat! Jatkaessanne sotaa yhdessä saksalaisten

(Jatkuu 2. siv.)

Karkasin Punaisen armeijan puolelle, sillä en halunnut joutua vastaamaan mannerheimiläisten konnantöistä

Tammikuussa vuonna 1942 saavuin sotilaskomennukselle Petroskoihin, jonka sen väliaikaiset suomalaiset isännät ovat

ristineet „Äänislinnaksi“. Ensimmäinen kuva, mikä pisti silmäni mannerheimiläisten sinne tuomasta „kulttuurista“, oli suuret parvet kerjääviä lapsukaisia. Kävellessäni kadulla tuli minua vastaan pieni poika, joka sanoi käsi ojossa: „Setä antaa leipää, minä kuolen nälkään“.

Sotilaiden ruokailupaikkojen lähetyville kerääntyviä kerjääviä lapsia sotapoliisit ajoivat kuin

koiria huutaen: „Pois ryssän penikat!“ Monet sotamiehet antoivat joskus ylijäämiään kerjääville lapsille, naisille ja miehille, mutta lotat ajoivat heitä kiroillen pois, heittäen ruoani ylijäämät tunkiolle.

Työskennellessäni Petroskoissa rautatiellä, kävi siellä myöskin siviilivankeja työssä. Nuo ihmisparat olivat kurjassa kunnossa, sillä he saivat ainoastaan hiukan leipää, ja työ oli kovaa. Siviilivankeja kuoli sadottain viikossa nälkään. Joka sunnuntai meni asuntoni ohitse hautausmaalle, jossa oli pari sataa ruumismisarkkua, joukossa pieniä, keskikokoisia ja suuria arkkuja.

Keskustelin usein vankien kanssa ja he kertoivat, että ennen heillä oli hyvä olla, mutta kun suomalaiset tulivat, toivat he kurjuuden tullessaan.

Saksalaisten tappiot itärintamalla ja Italiassa saivat minut vakuutetuksi siitä, että Suomen herrojen sota on jo hävitty ja edessä on ankara tilinteko. Minä en halunnut joutua vastaamaan mannerheimiläisten konnantöistä. Sen vuoksi karkasin Punaisen armeijan puolelle.

JR 101 korpraali
Pentti Mäkinen.

SOTA ON HÄVITTY

(Jatkoa I, siv.)

kanssa te viette turmioon itsenne, kansanne ja maanne. Älkää salliko saksalaisten ja heidän apureittensa, Mannerheimin upseerien enää käyttää teitä kanssarikollisinaan! Muistakaa, ettei yksikään neuvostomaalla tehty ilkityö jää rankaisematta. Ainoa mahdollisuus tilinteen välttämiseksi on — paitsi antautumista Punaisen armeijan vangiksi — joukkotaistelu saksalaisten tuhoamiseksi ja karkoittamiseksi Suomesta ja heidän suomalaisten kätyreittensä, Rydin — Manner-

heimin koplan suistamiseksi valasta.

Viivyttely on kuolemaksi. Laitkaa viipymättä tottelemasta Mannerheimin upseereitten käskyjä, karatkaa joukolla rintamalta! Vastatkaa „jouluviihdytys“-kamppailuun, jonka tarkoitus on hävityn sodan pitkittäminen loppumattomiin, viipymättä lähtemällä kotinne Suomeen kokonaisin komppanioin, pataljoonin ja rykmentein.

JOULUKSI KOTIIN!

RISTORYTINÄÄ

„HENGEN SUURVALTA“

Hulluja on yhdeksääkymmentäyhdeksää sorttia, jos seinähullut jätetään luvusta pois. Erikseen ovat vielä Risto Rydin tapaiset suurvaltahullut.

„Se valtakunta, jota Minä hallitsen, on Hengen suurvalta. Se on luonut suurempia henkisiä arvoja kuin kaikki muut suurvaltat yhteensä“.

Näin huusi mainittu potilas juhlapuheessaan t.k. 6 p:nä. „Suur-Suomi“-yrityksen plörinäksimenokkaan ei ole voinut karkoittaa herra Rydin päästä sinne iskeytynyttä suurvalta-kärpästä. Se vietävä pörrää sitä riivatunutta, mitä kurjemmassa jamassa Riston asiat ovat.

Kun Risto on pantu pois viralta ja talutettu Niuvanniemeen, saattaa ohikulkija kuulla hullujenhuoneen aidan takaa mieli-puolen älyttömän jokelluksen:

„Hei! Täällä on Viisauden suurvalta. Minä, Risto Ensimmäinen, olen sen keisari“.

SELVÄ JUTTU

Herra Ryti huokasi:

„Maailmantilanne on sekava ja epämääräinen“.

Jaa, jaa! Kyllä sen arvaa, että maailma hyllyy ja mustenee saksamannin rengin silmissä, kun isäntä saa „silimien väliin“.

Mutta tilanteessa ei ole mitään epäselvyyttä eikä muutaakaan vikaa. Kaikki on menossa niinkuin pitääkin: saksamanni pannaan matalaksi ja Rydin tapaiset Saksan kätyrit köysiin.

ONHAN SE NIIN

„Meillä ei ole valinnan mahdollisuutta“.

Miksi herra Ryti toistaa nuo samat surulliset sanat jokaisessa puheessaan? Onko joku sitten väittänyt, että hänellä ja muilla Saksan rengeillä on valinnan mahdollisuutta?

Valinnan mahdollisuus on Suomen kansalla ja suomalaisella sotilaalla. Se on tällainen: joko hautaan yhdessä Rydin, Mannerheimin ja muiden Hitlerin apu-

nen kanssa tahi pois sodasta, elämään ja vapauteen nousemalla taisteluun saksalaisia ja niiden väkiväkijöitä vastaan.

RISTO JA BENITO

Herra Ryti pelotti Suomen kansaa Italian esimerkillä. Sanoi, että tuo esimerkki „ei kehoita seuraamaan“.

Tietäähän tuon Benito Mussolinin surullinen kohtalo hirvittää hänen akselikaveriaan Ristoa. Mikä Benitolla takana, se Ristolla tiedossa — nimittäin kalossinkuva ja vähän muutakin.

Mutta Suomen kansalle näyttää italialaisten esimerkki — kaipa saksalaisia ja niiden kätyreitä vastaan — tien pelastukseen. Italialaiset ovat jo paremmalla puolella. Puolet heidän maastaan on vapaa. Mutta Suomi on vielä kokonaan saksalaisten vallassa.

ONNI JA ONNETTOMUUS

„Nykyinen sota on suuri onnettomuus“, sanoi Risto.

Kaikki muistavat, millaisena onnenpotkauksena Risto ja hänen kumppaninsa aikoinaan sitä pitivät.

Se oli silloin kun luultiin, että nyt se oli tullut se kauan odotettu hetki, jolloin lohkaistaan oikein rasvainen pala naapurin kyljistä, ja Suur-Suomi on viiden minuutin päästä valmis. Ai, ei, kuinka se teki silloin hyvää!

Koska Risto on nyt tullut sille mielelle, että sota ei olekaan onni, vaan suuri onnettomuus, emme voi muuta kuin kehoittaa häntä muistelemaan tuota onnen armasta aikaa.

Sotavankien
nimiä ei
julkaista
ilman heidän
suostumustaan

SOTAVANKIEN JOULUTERVEHDYKSIÄ

NEUVOSTOLIITOSSA olevien suomalaisten sotavankien pyynnöstä julkaisemme jatkuvasti heidän tervehdyksiään omaisille ja tuttaville. Toivomme, että ne jouluterveiset, joiden julkaisemisen olemme aloittaneet hyvissä ajoin, ehtivät ajoissa perille. Senvuoksi pyydämme lukijoita viipymättä toimittamaan ne asianomaisten henkilöiden tietoon.

* * *

Juko ja Tilda Syrjälä,
Halsua kk.

Hyvät vanhemmat!

Terveiseni. Olen sotavankina. Olen terve ja voin hyvin. Ruoka on hyvää. Odotan vain koska pojat viisastuvat ja kääntävät aseensa Suomen kansan todellista vihollista, fascismia vastaan. Toivon, että se tapahtuisi pian. Monin terveisin poikanne

Tauno.

Alik. Tauno Syrjälä,
Lapin rajav. 6.

Rouva Siro Vilkki,
Tavastila, Ylänummi.

Parhaimmat jouluterveiseni täältä Venäjältä. Voin täällä kaikin puolin hyvin. Koeta vain pitää lapsista hyvää huolta. Ei muuta kun hyvää vointia ja näkemiin.

Niilo.

Korpr. Niilo Vilkki, JR 4.

Rouva Hilma Kumpulainen,
Iisalmi, Salahmi.

Mummo hyvä!

Lämpimät terveiseni saapukoon teille mummo hyvä. Minä olen ollut terveenä koko ajan sillä täällä pidetään meistä hyvää huolta kaikin puolin. On oikein lämpöiset vaatteet päällä, ja jos joku joskus sairastuu, niin pääsee heti sairaalaan. Olen ollut kevyessä työn touhussa koko kesän ajan, että ei sekään ole raskas ajan, että ei sekään ole raskas ajan. Kun tekee työtä saa 1.200 grammaa leipää päivässä. Se on enemmän kuin Suomessa sotamies saa kahdessa päivässä. Kyllä Hitler saa odottaa, koska Venäjältä leipä loppuu, se ei lo-

pu ikipäivänä sitä ei tarvitse kehenkään luulla.

Toivon vaan teille mummo-kulta hyvää terveyttä ja voimaa. Terveiseni kaikille kotoisille ja tuttaville.

Stm. Veikko Drufva,
JR 10.

Fru Alma Vidjeskog,
Terjärvi, Småbonders
Gamla Karleby.

Kära där hemma, jag sänder nu en jul- och nyårshälsning till er alla. Jag är frisk och hoppas att kriget snart tar slut så att vi får träffas där hemma. Tiden här i krigsfångenskap har gått mycket bra. Mat får vi tillräckligt. Hälsa Henry och alla kamrater.

Soldat Ole Vidjeskog,
Inf. Reg. 61.

Rouva Pekkanen,
Jääski, Järvenkylä.

Parhaimmat jouluterveiset omaisille ja tuttaville sinne Suomeen täältä Neuvostoliitosta. Voin hyvin ja kyllä varmaan vielä tavataan toisemme.

Stm. Johannes Pekkanen,
JR 27.

Rouva Anni Rekola,
Runeberginkatu 30, A. 9,
Helsinki.

Rakas kotiväki!

Sydämelliset terveiseni teille, hyvää ja rauhallista joulua! Hyvin voin.

Reino.

Luttn. Reino Rekola,
3. div. 14. erill. patl.

Terveisten lähettäjiä on niin runsaasti, että parhaalla tahdolla mekaan emme voi julkaista läheskään kaikkia ennen joulua. Senvuoksi huomautamme, että suomalaisten sotavankien joulun uudenvuodentervehdyksiä lähetetään radioitse aaltopituudella 38,6 metriä joka päivä kello 6.10, 6.40, 7.10, 19.00, 19.35, 20.05, 20.40, 21.10, 21.45 ja 22.30 Suomen aikaa.

Hyökkäys jatkuu

Joulukuun 9 pnä Stalin ilmoitti erikoisessa päiväkäskyssään, että kolmipäiväisten ankarien taisteluiden jälkeen toisen ukrainalaisen rintaman joukot valtasivat Znamenkan kaupungin ja tärkeän rautatiesolmun Dnieprin oikealla rannalla. Znamenkan kaupunki oli saksalaisten luja puolustustukikohta Kirovogradin suunnalla.

„Ovat joka tavalla niin kenkkumaisia“

Kirjevaihto-oikeuden rajoittaminen suuttuttaa sekä sotilaita että heidän omaisiaan

Sotamiesten kirjeensaantioikeutta yritettiin rajoittaa jo v. 1941 joulukuussa punaisten lipukkeitten käytäntöön ottamisella. Mutta silloin siitä nousi myrsky sekä selustassa että rintamalla.

Korpraali Aatos Kotikoviulle kirjoitti hänen veljensä Severi Humppilasta:

„Kotona lähetettävät kirjeet joutuvat kortille. Kyllä se on vähän hassua se sellainen järjestys“.

Sotamies Paavo Kantomalle kirjoitti hänen vaimonsa Soinista:

„Ovat joka tavalla niin kenkkumaisia“.

Muuan Maija Viljanimestä kirjoitti erälle Olaville:

„On niillä kotkotukset“.

Kuinka herrat pantiin silloin peruuttamaan tuo „kenkkumainen“ toimenpiteensä, siitä kertoi JR 10 sotamies Seth Immonen seuraavaa:

„Meidän rintamalla olleiden työmiesten ja talonpoikien omalta yritettiin katkaista rintamalle kirjoitusoikeuskin. Meiltä näet tahdottiin salata kaikki se, mitä sota on aiheuttanut koti-

Neuvostoliiton sotavankileiriltä N:o 158

Sotavangit Pauli Kohonen, Reino Murtonen, Martti Montonen ja Pentti Mäkinen pyttyjä valmistamassa.

Raakalaisteko Norjassa

Suomen hallitusherrojen saksalaiset ystävät hävittävät Oslon yliopiston

Askettiin Saksan Gestapo vangitsi kaikki Oslon yliopiston opettajat, dosentit ja professorit, yhteensä noin 1.200—1.500 henkeä, ilmoittaen lähettävänsä heidät Saksaan keskitysleireille.

Hitleriläisten raakalaisten uusi konnantyö Norjan kansaa vastaan on nostanut suuttumuksen ja vastalauseiden myrskyn koko sivistyneessä maailmassa.

Mutta samaan aikaan Suomen presidentti Ryti pitää juhlapuheita, joissa ylistää saksalaisia raakalaisia ystävikseen ja korusanoja kiittää niitä „avusta“.

Niinpä niinkin! Norjan ja Tanskan kansojen pyövelit, Saksan nationalistit, ovat Rydin, Mannerheimin ja Linkomiehen ystäviä ja hengenheimolaisia. Yhdessä ne myöskin joutuvat syytettyjen penkille.

Etkö jo huomaa, suomalainen sotilas, kuinka suuri häpeä ja rikos on olla samassa rintamassa saksalaisten kanssa? Etkö vielä kään huomaa taistelevasi väärällä puolella, ihmiskunnan ja sivistyksen vihollisten joukossa?

Ota huomioon, että Hitler-Saksan ja sen vasallien romahduksen päivä on lähellä. Jos et tahdo joutua samaan kadotukseen hitleriläisten ja mannerheimiläisten pyöveleitten kanssa, on sinun osoitettava teoissa, ettet kuulu samaan joukkoon.

Sellaisia tekoja on Punaisen armeijan vangiksi antautuminen, rintamalta karkaaminen, saksalaisten ja niiden kätyreitten tuhoaminen, joukkotaistelu Saksan renkien hallituksen kukistamiseksi.

Tee pian päätöksesi. Viivyttely on kuolemaksi.

rintamalle. Kuitenkin Suomen rintaman pohjoisosalla olevien polkien ansiosta olivat herrat pakotettuja tuon kiellon peruuttamaan. Pojat olivat nostaneet lujan vastarinnan.

Sama „kotkotus“ — totuuden

salaaminen rintamamiehiltä — on herroilla nytkin mielessä. Nyt samoin kuin silloinkin, voidaan kirjevaihto-oikeutta rajoittava kenkkumainen lipukejärjestelmä kumota sotilaiden päättävällä joukkovastarinnalla.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 108
1943

RINTAMALEHTI

Torstaina
joulukuun 16 pnä

Mannerheimiläisten konnien on vastattava ilkitöistään

Leningradin hävittämisestä ovat Mannerheimin lahtarit unelmoineet kauan.

Jokainen, joka luki Suomen lehtiä vuoden 1941 kesällä ja syksyllä ja joka ei tahdo tekeytyä tietämättömäksi, muistaa mainiosti, kuinka avomielisesti niiden palstoilla pohdittiin kysymystä Leningradin kohtalosta, sen jälkeen kuin saksalais-suomalaiset joukot tulisivat sen valtaamaan. Kysymys oli siitä, onko Leningrad hävitettävä maan tasalle jättämättä kiveä kiven päälle — kun ensin tietysti ryöstettäisiin sen kulttuuriarvot ja muut rikkaukset — tahi olisiko tyydyttävä hävittämään se ainoastaan pääosaltaan, tuhottava sen väestö mahdollisimman pieneen määrään (mainittiinpa tässä suhteessa tarkkoja numeroitakin, 300—800 tuhatta), minkä kaiken jälkeen suuren kaupungin jäännöksiä „sallittaisiin“ viettää kituelämää „Suur-Suomen“ syrjäseutukaupunkina.

Nämä suunnitelmat menivät myttyyn — hitleriläis-mannerheimiläisten konnien suureksi onnettomuudeksi. Ja kun herra Ryti nyt yrittää peitellä suurta suruaan sillä naurettavalla väitteellä, että Suomen armeija muka „omasta vapaasta tahdostaan“ pysähtyi Leningradin edustalle, niin on suoraan käsittämätöntä, ketä tuo vanha asianajaja luulee pettävänsä.

Onhan yleisesti tunnettua, että niin Karjalassa kuin Leningradin edustallakin Mannerheimin armeija pysähtyi vain sen vuoksi, että Punaisen armeijan joukot pysähdyttivät sen.

Ja juuri tämän sotilaallisen vastoinkäymisen, Leningradin valloittamissuunnitelmien häpeällisen romahduksen Mannerheimin lahtariupseerit yhdessä saksalaisten kanssa tahtovat nyt kostaa kaupungin rauhallisille asukkaille, järjestelmällisesti pommittaen sen asuinkortteleita tykistöllään ja ilmasta käsin. On todettu, että tämän sotilaallisen kannalta katsoen täysin tarkoitukselloman

raakalaisteen päälietsojina ovat mannerheimiläiset upseerit.

Miten tämä inhoittava rikos on selitettävissä? Eihän se ole mikään salaisuus, että Hitlerin ja Mannerheimin sota on peruuttamattomasti hävitty.

Siinä onkin selitys. Juuri sen vuoksi, että sota on hävitty ja mannerheimiläiset aavistavat sen hetken lähenemisen, jolloin heidän on ainaaksi lähdeettävä Leningradin edustalta, he tahtovat käyttää viimeistä tilaisuutta tehdäkseen pahaa niin paljon kuin suinkin mahdollista.

Tämän Mannerheimin koplan uusimman rikoksen pelkurimainen ja ilkiömäinen luonne tulee erikoisen selvästi esille siinä julkeudessa, jolla herra Ryti yrittää kieltää kiistämättömiä tosiasioita. Ryti on tunnettu valehtelija, ja tottumus on toinen luonne.

Suomalainen sotilas! Älä unohda sitä vastuuta, joka lankeaa sinun kannettavaksesi, jos sinä et viipymättä tee selvää pesäeroa saksalais-mannerheimiläisestä anastaja- ja tuholaisjoukkiosista, vaan pysyt edelleenkin noiden konnien kanssarikollisena. Paina mieleesi vakavat varoituksen sanat, jotka on lausuttu tätä asiaa koskevassa Neuvostoliiton Tiedotustoimiston virallisessa tiedonannossa:

„Suomen hallitus luulee, että jos suomalaiset ja saksalaiset joukot raunioittavat Leningradin, niin silloin Neuvostoliiton puolelta raukeaa kysymys Leningradin turvallisuuden takaamisesta. Mutta saksalaiset ja suomalaiset anastajat laskevat varmasti väärin tälläkin kerralla. Neuvostokansalla ja Punaisella armeijalla on riittävästi voimia Leningradin puolustamiseksi ja sen turvallisuuden takaamiseksi vastaisuudessakin, saksalaisten ja suomalaisten anastajien katalien konankoukkujen tyhjäksi tekemiseksi ja heidän saattamiseksi täydellisesti vastaamaan tekemistään konnantoista“.

AMERIKAN SUOMALAISET VAATIVAT

sodan julistamista Suomelle

Ammatillisesti järjestyneiden Amerikan suomalaisten kansallisen komitean neuvottelukokous, joka pidettiin Duluthissa (Minnesotan valtio), on tehnyt presidentti Rooseveltille ehdotuksen sodan julistamisesta Suomelle. Neuvottelukokous kehoittaa Suomen väestöä „karkoittamaan natsit ja niiden lakeijat Suomesta“ ja muodostamaan Suomen vapaan ja demokraattisen hallituksen. Neuvottelukokous kehoittaa vapauttamaan Suomessa kaikki poliittiset vangit.

Neuvottelukokouksen osanottajat lausuvat Rooseveltille lähettämässään sähkössä:

„Teidän kehoituksenne vasallimaiden kansoille nousta kapinaan sortajiaan vastaan koskee välittömästi meidän maanmiehiämme Euroopassa. Me kannattamme vilpittömästi tuota kehoitusta. Olemme varmoja siitä, että vain kukistamalla Rydin, Tannerin ja Mannerheimin natsilais-fascistisen koplan voidaan avata tie demokraattiseen ja riippumattomaan Suomeen. Tämän vuoksi me uudelleen ehdotamme, että meidän hallituksemme julistaisi sodan tuolle Suomen väestöä orjuuttavalle rikolliselle koplalle. Se tulee olemaan kaikkein tehokkain toimenpide, johon Yhdysvaltain hallitus voi ryhtyä“.

Neuvottelukokous kannatti Rooseveltin asettamista presidenttiehdokkaaksi neljännen kerran ja kehoittaa kaikkia suomalaisia liittymään yhteen „Yhdistyneiden kansakuntien voiton jouduttamiseksi sekä vapaan, demokraattisen ja riippumattoman Suomen luomiseksi“.

Neuvottelukokouksessa oli 68 edustajaa suurista suomalaisuuksista New Yorkin, New Jersey, Illinoisin, Montanan ja Keski-Lännen valtioista.

Punaisen armeijan uusi voitto Ukrainassa

Tsherkassyn kaupunki vapautettu saksalaisista anastajista

T. k. 14 päivänä Stalin antoi päiväkäskyn, jossa sanotaan, että neuvosjoukot ovat ankarien taisteluiden jälkeen valloittaneet takaisin Ukrainan suuren taloudellisen keskuksen, Tsherkassyn kaupungin, saksalaisten tärkeän puolustussolmukohdan Dnieprin oikealla rannalla.

Kremenshugin länsipuolella ja Kirovogradin suunnalla neuvostojoukot ovat jatkaneet menestyksellistä hyökkäystään.

LENINGRADIN HÄVITTÄMISESTÄ OVAT SUOMEN LAHTARIT HAAVEILLEET KAUAN

Siitä erittäin runsaasta todistusaineistosta, joka osoittaa huonosti keksityksi valheeksi sen herra Rydin y.m. hallitusherrojen väitteet, että he eivät ole muka suunnitelleetkaan Leningradin hävittämistä, esitämme tällä kerralla pienen otteen syyskuun 22 päivänä 1941 ilmestyneestä „Suomen Kuvalehden“ 47 numerosta. Siinä julkaistussa haastattelussa sanottiin:

„Leningradista tahtoisin kaksityksenäni lausua, että se olisi hävitettävä täydellisesti. Tosin siinä pakostakin joudutaan uhraamaan suuria kulttuurimuistoja, mutta tässä sodassa on uhattu jo niin paljon, että tämä

ei ole mitään yksipuolisuutta. Toivottavaa kuitenkin olisi, että kaikki se, mitä voidaan pelastaa, pelastettaisiin. Tarkoitan taulu- y.m. kokoelmia. Mutta itse kaupunki olisi tuhoettava, jottei siitä suurena keskuksena olisi tulevaisuudessa muodostuva jälleen vakava uhkaa pohjolle“.

Menettyään lopullisesti kaiken toivonsa Leningradin arvokkaiden taulukokoelmien sekä muiden taidearteiden anastamisesta, ja tuntien sen hetken lähestyvän, jolloin saksalaisten ja

(Jatkuu 4. siv.)

NEUVOSTOLIITON SOTAVANKILEIRILTÄ N:o 158

Leirin orkesteri.

SOTAVANKIEN JOULUTERVEHDYKSIÄ

NEUVOSTOLIITOSSA olevien suomalaisten sotavankien pyynnöstä julkaisemme jatkuvasti heidän tervehdyksiään omaisille ja tuttaville. Toivomme, että ne jouluterveiset, joiden julkaisemisen olemme aloittaneet hyvissä ajoin, ehtivät ajoissa perille. Senvuoksi pyydämme lukijoita viipymättä toimittamaan ne asianomaisten henkilöiden tietoon.

* * *

Valma Rajala,
Kemi, Ritikka.

Rakas vaimoni!

Joulutervehdys sinulle ja pikatyttöleni täältä Neuvostoliitosta, jossa olen jo kolmatta vuotta sotavankeudessa. Olen terve ja samaa toivon teillekin. Jouluterveisin

Ilmari.

Alik. Ilmari Rajala,
JR 12.

*

Rouva Maija-Liisa Paaso,
Suonenjoki, Levä.

Rakkaat omaiset!

Toivotan teille kaikille hyvää ja rauhallista joulua!

Eino.

Lääkintäkapteeni E. Paaso.

*

Fru Lempi Strömsten,
Kyrkslätt, Långstrand.

Kärra mor!

Jag sänder Er mina bästa jul- och nyårshälsningar och hoppas, att ni alla mår lika bra som jag. Om mat och kläder har vi ingen brist och det är ju det viktigaste. Fast tiden går mycket fort har jag litet långsamt till er. Men snart måste kriget ta slut och då får ju var och en återvända till de sina. Med kära hälsningar till er alla

Karl.

Soldat Karl Strömsten,
Inf. Reg. 10.

* * *

Terveisten lähettäjiä on niin runsaasti, että parhaalla tahdollamme emme voi julkaista läheskään kaikkia ennen joulua. Senvuoksi huomautamme, että suomalaisten sotavankien joulu- ja uudenvuodentervehdyksiä lähetetään radioitse aaltopituudella 38,6 metriä joka päivä kello 6.10, 6.40, 7.10, 19.00, 19.35, 20.05, 20.40, 21.10, 21.45 ja 22.30 Suomen aikaa.

RISTO RYTI ja „AJAN SUUNTA“

sanovat tapattavansa Suomen kansan sukupuuttoon

Herra Ryti sanoi itsenäisyyspäiväpuheessaan, että sota tulee vaatimaan edelleenkin uhreja. Kuinka suuren osan Suomen kansasta herra Ryti kumppaneineen aikoo vielä tappaa hävityssä sodassaan, sitä hän ei sanonut. Tässä suhteessa Rydin puhetta täydensi „Ajan Suunta“, joka Rydin ajatuksia tulkiten ja kehittellen kirjoittaa, että 200 vuotta sitten Suomen kansa hävitettiin melkein sukupuuttoon, mutta vaikka nyt kävisi samalla tavalla, niin sota jatketaan. Niin ne sotahullut fascistit intoilevat. Hävitköön Suomen kansa sukupuuttoon, että Saksan kätyrit voisivat lykätä hiukan tuonemmaksi tilinteon hetkeä. Sellainen on heidän ohjelmansa. Mitä sanotte tähän, suomalaiset sotilaat? Aiotteko antaa Rydin ja kumppanien toteuttaa katalat aikeensa Suomen kansan tuhoamisesta sukupuuttoon? Ettekö huomaa, että niin tulee todellakin käymään, ellette te ajoissa tee pesäeroa saksalaisista ja heidän suomalaisista rengeistään huomauttamalla: Hulluhan niin kylpee, että nahka lähtee.

Sotavankien

nimiä ei

julkaista

ilman heidän

suostumustaan

Ringa Raunio,
Turku 7, Kastu 26.

Lämpimät terveiseni täältä Neuvostoliitosta. Minä voin täällä hyvin, niin että älä murehdi. Koti-ikävä vain vaivaa. Lähetän joulutervehdykseni toivossa saada vanhaa hyvää tuuria.

Stm. Vieno Raunio,
JR 14.

Eino Pitkänen, JR 9.

„SAKSALLE ON ANNETTU SOTILAALLISEN KUOLEMANTUOMIO”

Englannin ja Amerikan lehdistö kolmen vallan johtajien neuvottelusta

Englantilainen „Daily Herald” sanoo, että toisen rintaman muodostamisen aika on jo määrätty ja että liittoutuneiden strategia on nyt täysin yhtenäinen. Sotatoimien päämääräkin on selvä: Saksan voimien tuhoaminen. Vasallivaltioista ei ole edes mainittu. Ne tietävät jo, että ne voivat saavuttaa rauhan vain antautumalla.

Reuterin tietotoimiston diplomaattinen huomioitsija toteaa, että muutamissa suppeissa lauseissa Saksalle on annettu sotilaallinen kuolemantuomio. Stalinin allekirjoitus lyö viimeisen naulan siihen ruumisarkkuun, johon on haudattu saksalaisten toiveet erimielisyyden kylvämiestä kolmen suurvallan välille sotaa koskeissa kysymyksissä.

Kaikki englantilaiset lehdet kertovat yksityiskohtaisesti miten Churchill luovutti Stalinille kunniamiekan — Suur-Britannian kuninkaan Yrjö VI lahjan Stalinin gradin asukkaille kaupungin sankarillisesta puolustuksesta muistoksi.

Amerikkalainen „Record” lehti sanoo, että Teheranissa annettiin viimeinen juhlallinen merkki taisteluun Hitlerin voittamiseksi. Neuvottelu on käännekohta diplomaattisessa suhteessa samoin kuin Stalingrad oli käännekohta sotilaallisessa suhteessa.

KAKSINAAMAINEN RYTI

SAKSALAISVASTAINEN TAISTELU JUGOSLAVIASSA

Kansallisessa vapautusarmeijassa 200.000 miestä. — Englannin ja Amerikan hallitukset antavat partisaaneille apua

Sissitaistelu saksalaisia vastaan on Jugoslaviassa saanut koko kansan vapaustaistelun luonteen. Marsalkka Broz-Titon vapautusarmeijaan kuuluu jo 200.000 miestä. Huomattava osa Jugoslaviaa on vapautettu saksalaisista miehittäjistä. Äskettäin pidettiin maan kaikkien alueiden edustajien kokous, jossa muodostettiin kansallisen vapautuksen komitea maan väliaikaiseksi hallitukseksi. Yhdysvaltain ulkoasiain ministeri Hull ja Suur-Britannian ul-

koasiain ministerin apulainen Low ovat virallisesti ilmoittaneet, että Amerikan ja Englannin hallitukset antavat apua partisaaneille, jotka käyvät tehokasta taistelua saksalaisia vastaan.

Pohjois-Afrikassa oleva liittoutuneiden esikunta ilmoittaa, että amerikkalainen lentokone on vienyt Jugoslaviaan englantilaisia ja amerikkalaisia viestiupseereita.

NEUVOSTOLIITON JA TSHEKKO-SLOVAKIAN SOPIMUS

Joulukuun 12 päivänä allekirjoitettiin Moskovassa Neuvostoliiton ja Tshekkoslovakian välinen sopimus ystävyydestä, keskinäisestä avunannosta ja yhteistoiminnasta sodan jälkeen.

Leningradin hävittämisestä ...

(Jatkoa 2. siv.)

suomalaisten anastajien on lähdeittävä Leningradin porteilta ainaaksi. Mannerheimin upseerit ovat päättäneet viimeiseksi konnantyökseen purkaa voimatonta kiukkuaan Leningradin rauhalliseen väestöön ja kulttuurimuis-

tomerkkeihin, pommittamalla sen asuinkortteleita ja taidelaitoksia. Mikä tähän samoin kuin muihin konnantyöihin osallistuneita mannerheimiläisiä odottaa, siitä on neuvostokansa jo sanonut painavan sanansa.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 109
1943

RINTAMALEHTI

Sunnuntaina
joulukuun 19 pnä

LENINGRADIN POMMITUS EI JÄÄ RANKAISEMATTA

Tieto saksalaisen ja suomalaisen tykistön suorittamasta Leningradin asuinkortteleiden saksalaismaisesta pommittamisesta on herättänyt neuvostokansan keuhutetun suuttumuksen ja koko väestystyneen maailman inhon hitleriläis-mannerheimiläisiä murhamiehiä kohtaan, jotka purkavat rauhalliseen väestöön kiukkunsa sotilaallisten vastoinkäymistensä johdosta.

Suomalainen sotilas, joka ottaa osaa Leningradin pommittamiseen tahin muihin samantapaisiin rikoksiin, tekee itsensä hitleriläisten pyöveleitten ja mannerheimiläisten lahtarikonniin rikostoveriksi. Tietäköön jokainen suomalainen sotilas, joka on sahrinut kätensä rauhallisten neuvostokansalaisten tahin puna-armeijalaisvankien vereen, että hän ei voi välttää vastuuta eikä välttää rangaistusta, olkoon hän kuka tahansa vain noiden konnantöiden pelkkä toimeenpanija. Tuollaisista rikoksista ei voida puolustaa väkivallalla selityksellä: „kun herrat käskää”. Jos haluat antaa kunnon ihmisen kohtelun, niin näytä teoissa, ettei sinulla ole mitään yhteistä mannerheimiläisten lurjusten kanssa!

Sinä tunnet itsekkin, että voitto on Punaisen armeijan ja sen liitt-

(Jatkuu 3. siv.)

HAUDATTU UNELMA

KUN „HELSINGIN SANOMAT” ODOTTI LENINGRADIN ANTAUTUMISTA

Tuskin millään valheella on niin lyhyet jäljet kuin sillä herralla Rydin väitteellä, että Suomen taholta ei muka ole koskaan uhattu Leningradia. Ei tarvitse muuta kuin selaila Rydin omaa lehteä „Helsingin Sanomia”, varsinkin vuoden 1941 syyspuolelta, niin huomataan, kuinka hartaasti herra Ryti odotti sitä hetkeä, jolloin saksalaiset ja suomalaiset joukot tunkeutuisivat Leningradiin. Lähettipä „Helsingin Sanomat” oikein erikoisen kirjeenvaihtajansakin Lauri Lastikan Kannakselle odottelemaan „Pietarin motin laukeamista”. Mainittu Lastikka kirjoitti sisarelleen, sittemmin sotavankeuteen joutuneelle Iotta Martta Lastikalle marraskuun 26 päivänä 1941 näin:

„Olet kai lukenut juttujani „Helsingin Sanomista”. Nyt olen täällä Kannaksella. Odotan Pietarin laukeamista, että saisi siel-

tä jonkinlaisen tarinan tapaisten. Kovasti odottavat toimituksessa Pietarin juttuja. Mutta minkä teet, kun ei päästä eteenpäin”.

Rytiläis-mannerheimiläiset lahtarit eivät saaneet iloita Leningradin ryöstöstä. He tuntevat sen hetken lähenevän, jolloin Leningradin turvallisuus taataan niin perusteellisesti, että ei heidän eikä heidän saksalaisten ystäviensä onnistu enää milloinkaan kurottaa kynsiään Leningradia kohti. Juuri tästä syystä he purkavat nyt voimatonta kiukkuaan Leningradin rauhallisille asukkaille. Viimeisen lähtönsä edellä he tahtovat tehdä viimeisen pahan työnsä kostoksi voittamattomalle kaupungille.

Tietäköön jokainen suomalainen sotamies ja upseeri, että neuvostokansa ei unohda eikä anna anteeksi Leningradin asukkaiden, naisten ja lasten murhaa.

Neuvostoliiton Tiedoitustoimisto ilmoittaa:

Joulukuun 18 päivänä Punaisen armeijan joukot Kirovogradin suunnalla jatkoivat hyökkäystään lyöden vihollisen pois useista sen puolustustukikohdista. Vihollisen kärsi suuria tappioita.

„SAKSALLE ON ANNETTU SOTILAALLISEN KUOLEMANTUOMIO”

Englannin ja Amerikan lehdistö kolmen vallan johtajien neuvottelusta

Englantilainen „Daily Herald” sanoo, että toisen rintaman muodostamisen aika on jo määrätty ja että liittoutuneiden strategia on nyt täysin yhtenäinen. Sotatoimien päämääräkin on selvä: Saksan voimien tuhoaminen. Vasallivaltioista ei ole edes mainittu. Ne tietävät jo, että ne voivat saavuttaa rauhan vain antautumalla.

Reuterin tietotoimiston diplomaattinen huomioitsija toteaa, että muutamissa suppeissa lauseissa Saksalle on annettu sotilaallinen kuolemantuomio. Stalinin allekirjoitus lyö viimeisen naulan siihen ruumisarkkuun, johon on haudattu saksalaisten toiveet erimielisyyden kylvämisestä kolmen suurvallan välille sotaa koskevissa kysymyksissä.

Kaikki englantilaiset lehdet kertovat yksityiskohtaisesti miten Churchill luovutti Stalinille kunniamiekan — Suur-Britannian kuninkaan Yrjö VI lahjan Stalinin asukkaille kaupungin sankarillisesta puolustuksesta muistoksi.

Amerikkalainen „Record” lehti sanoo, että Teheranissa annettiin viimeinen juhlallinen merkki taisteluun Hitlerin voittamiseksi. Neuvottelu on käännekohta diplomaattisessa suhteessa samoin kuin Stalingrad oli käännekohta sotilaallisessa suhteessa.

KAKSINAAMAINEN RYTI

SAKSALAISVASTAINEN TAISTELU JUGOSLAVIASSA

Kansallisessa vapautusarmeijassa 200.000 miestä. — Englannin ja Amerikan hallitukset antavat partisaaneille apua

Sissitaistelu saksalaisia vastaan on Jugoslaviassa saanut koko kansan vapaustaistelun luonteen. Marsalkka Broz-Titon vapautusarmeijaan kuuluu jo 200.000 miestä. Huomattava osa Jugoslaviaa on vapautettu saksalaisista miehittäjistä. Äskettäin pidettiin maan kaikkien alueiden edustajien kokous, jossa muodostettiin kansallisen vapautuksen komitea maan väliaikaiseksi hallitukseksi. Yhdysvaltain ulkoasiain ministeri Hull ja Suur-Britannian ul-

koasiain ministerin apulainen Low ovat virallisesti ilmoittaneet, että Amerikan ja Englannin hallitukset antavat apua partisaaneille, jotka käyvät tehosta taistelua saksalaisia vastaan.

Pohjois-Afrikassa oleva liittoutuneiden esikunta ilmoittaa, että amerikkalainen lentokone on vienyt Jugoslaviaan englantilaisia ja amerikkalaisia viestiupseereita.

NEUVOSTOLIITON JA TSHEKKO-SLOVAKIAN SOPIMUS

Joulukuun 12 päivänä allekirjoitettiin Moskovassa Neuvostoliiton ja Tshekkoslovakian välinen sopimus ystävyydestä, keskinäisestä avunannosta ja yhteistoiminnasta sodan jälkeen.

Leningradin hävittämisestä ...

(Jatkoa 2. siv.)

suomalaisten anastajien on lähdeittävä Leningradin porteilta ainaaksi. Mannerheimin upseerit ovat päättäneet viimeiseksi konnantyökseen purkaa voimatonta kiukkuaan Leningradin rauhalliseen väestöön ja kulttuurimuis-

tomerkkeihin, pommittamalla sen asuinkortteleita ja taidelaitoksia. Mikä tähän samoin kuin muihin konnantyöihin osallistuneita mannerheimiläisiä odottaa, siitä on neuvostokansa jo sanonut painavan sanansa.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 109
1943

RINTAMALEHTI

Sunnuntaina
joulukuun 19 pnä

LENINGRADIN POMMITUS EI JÄÄ RANKAISEMATTA

Tieto saksalaisen ja suomalaisen tykistön suorittamasta Leningradin asuinkortteleiden saksalaismaisesta pommittamisesta on herättänyt neuvostokansan keuhutetun suuttumuksen ja koko väestystyneen maailman inhon hitleriläis-mannerheimiläisiä murhamiehiä kohtaan, jotka purkavat rauhalliseen väestöön kiukkunsa sotilaallisten vastoinkäytistensä johdosta.

Suomalainen sotilas, joka ottaa osaa Leningradin pommittamiseen tahii muihin samantapaisiin rikoksiin, tekee itsensä hitleriläisten pyöveleitten ja mannerheimiläisten lahtarikonniiden rikostoveriksi. Tietäköön jokainen suomalainen sotilas, joka on sahrinut kätensä rauhallisten neuvostokansalaisten tahii puna-armeijalaisvankien vereen, että hän ei voi välttää vastuuta eikä välttää rangaistusta, olkoon hän rikkipapa vain noiden konnantöiden pelkkä toimeenpanija. Tuollaisista rikosta ei voida puolustaa tavallisella selityksellä: „kun herrat käskää”. Jos haluat antaa kunnnon ihmisen kohtelun, niin näytä teoissa, ettei sinulla ole mitään yhteistä mannerheimiläisten lurjusten kanssa!

Sinä tunnet itsekkin, että voitto on Punaisen armeijan ja sen liitt-

(Jatkuu 3. siv.)

HAUDATTU UNELMA

KUN „HELSINGIN SANOMAT” ODOTTI LENINGRADIN ANTAUTUMISTA

Tuskin millään valheella on niin lyhyet jäljet kuin sillä herralla Rydin väitteellä, että Suomen taholta ei muka ole koskaan uhattu Leningradia. Ei tarvitse muuta kuin selaila Rydin omaa lehteä „Helsingin Sanomia”, varsinkin vuoden 1941 syyspuolelta, niin huomataan, kuinka hartaasti herra Ryti odotti sitä hetkeä, jolloin saksalaiset ja suomalaiset joukot tunkeutuisivat Leningradiin. Lähettipä „Helsingin Sanomat” oikein erikoisen kirjeenvaihtajansakin Lauri Lastikan Kannakselle odottelemaan „Pietarin motin laukeamista”. Mainittu Lastikka kirjoitti sisarelleen, sittemmin sotavankeuteen joutuneelle Iotta Martta Lastikalle marraskuun 26 päivänä 1941 näin:

„Olet kai lukenut juttujani „Helsingin Sanomista”. Nyt olen täällä Kannaksella. Odotan Pietarin laukeamista, että saisi siel-

tä jonkinlaisen tarinan tapaisten. Kovasti odottavat toimituksessa Pietarin juttuja. Mutta minkä teet, kun ei päästä eteenpäin”.

Rytiläis-mannerheimiläiset lahtarit eivät saaneet iloita Leningradin ryöstöstä. He tuntevat sen hetken lähenevän, jolloin Leningradin turvallisuus taataan niin perusteellisesti, että ei heidän eikä heidän saksalaisten ystäviensä onnistu enää milloinkaan kurottaa kynsiään Leningradia kohti. Juuri tästä syystä he purkavat nyt voimatonta kiukkuaan Leningradin rauhallisille asukkaille. Viimeisen lähtönsä edellä he tahtovat tehdä viimeisen pahan työnsä kostoksi voittamattomalle kaupungille.

Tietäköön jokainen suomalainen sotamies ja upseeri, että neuvostokansa ei unohda eikä anna anteeksi Leningradin asukkaiden, naisten ja lasten murhaa.

Neuvostoliiton Tiedoitustoimisto ilmoittaa:

Joulukuun 18 päivänä Punaisen armeijan joukot Kirovogradin suunnalla jatkoivat hyökkäystään lyöden vihollisen pois useista sen puolustustukikohdista. Vihollisen kärsi suuria tappioita.

Synkkä joul

Sotamies V. Hämäläiselle, 9 Kpk 5296, kirjoitetaan Oulusta:

„Täällä on ruoan puute. Joul on taas edessä, vaan ei ole mitään mitä jouluksi laittaisi“.

Alikersantti Leo Ropaselle kirjoittaa hänen vaimonsa Kiikasta:

„Ei saanut Ilkka olla ensimmäistä jouluaan isänsä seurassa. Ja kuinka monta lasta onkaan ilman isää. Voi niitä orporaukkoja“.

Korpraali Erkki Lappalaiselle, 1 Kpk 2965, kirjoittaa hänen vaimonsa Onkamosta:

„Joul tulee, mutta ei se siltä tunnu. Paras joululoni on pois. Monta joulua olen viettänyt, mutta tämä on kurjin, kurjempi kuin koskaan ennen“.

Synkin mielin odotetaan Suomen kodeissa joulua. Etkö jo huomaa, suomalainen sotilas, omaa syyllisyyttäsi omaistesi kärsimyksiin. Sinä olisit jo aikoja sitten voinut tehdä niistä lopun, jos olisit lakannut tottelemasta mannerheimiläisten lahtariupseerien käskyjä ja noussut kapinaan Saksan kätyrien hallitusta vastaan.

Jos tahdot estää omaisesi vaimusta vielä syvemmälle kurjuuden kuiluun, jos et halua saada kunniatonta kuolemaa Mannerheimin rikollisessa ja hävityssä sodassa, ryhdy toimimaan viipymättä! Huomenna saattaa olla myöhäistä.

Sotavankien

nimiä ei

julkaista

ilman heidän

suostumustaan

SOTAVANGIT KERTO VAT ELÄMÄSTÄÄN

Opimme ammattimiehiksi

Meitä suomalaisia sotavankeja työskentelee täällä leirillä erilaisissa ammateissa. Useat ovat oppineet täällä uuden ammatin. Minä olen 11 toverini keralla puusepän verstaalla. Valmistamme m.m. puuastioita. Minä olen tällaisen työryhmän etumiehenä. Tehtäviini kuuluu järjestää työn juoksu mahdollisimman sujuvaksi. Meillä on tinki, joka ei ole mikään suuri. Voin vakuuttaa, että meillä on täällä hyvät olot. Moni suomalainen nuorukainen on täällä oppinut ammatin, jota ei Suomessa saanut oppia.

Toivomme, että muutkin suomalaiset sotamiehet vaihtaisivat sen tuhoisan sota-ammatin kunnon ammattiin ja tulisivat tänne meidän joukkoomme.

Korpr. Pentti Mäkinen, JR 101.

Helppo työ ja vahva ruoka

Olen puunhakkuuryhmän etumiehenä. Ja kyllä me pidämme huolen, että pojilla on lämpöiset kämpät. Ja mikäs sitä on

paiskia töltäkään, kun ruoka-puolikin on järjestetty hyvin. Päivässä syömme pekkaa päälle yli kilon leipää. Saamme voita, lihakeittoja, puuroja, sokeria, piimää, minkä y.m. Me ruokailemme siistissä salissa. Työtä teemme 8 tuntia päivässä, joten aikaa jää iltaisin omiin askareihin, lukemiseen y.m.

12. työryhmän vanhin Veikko Koskela.

Valmistaudumme joulujuhlan viettoon

Leirillämme N:o 158 valmistaudutaan kuumeisesti joulujuhlaan. Laulukoro, orkesteri, näytelmä- ja lausuntaryhmä harjoittelevat joka ilta. Tarjokkaita yksityisesityksiin on siksi paljon, että päättimme järjestää katselmuksen ja valita niistä joulujuhlaa varten parhaimmat. Juhlaan olemme päättäneet hankkia suuren kuusen, jota varten on nyt aloitettu koristuksien valmistaminen. Rissasen poika kokkina on luvannut panna parastaan juhlapäivällisen valmistamiseksi.

Evart Haapalainen, JR 101.

MURHAMIEHET NEUVOSTO-OIKEUDEN EDESSÄ

Joulukuun 15 päivänä alkoi Harkovissa oikeusjuttu saksalais-fascististen anastajien suorittamista raakalaisteista Harkovissa sen väliaikaisen miehityksen aikana.

Syytöskirjelmässä sanotaan, että saksalais-fascistiset joukot ovat komentajiensa johdolla tukehduttaneet erikoisesti valmistetuissa kaasuautoissa eli „murhavaunuissa“, hirttäneet, ampuneet ja kiduttaneet kymmeniä tuhansia neuvostokansalaisia, ryöstäneet valtion, taloudellisten ja kulttuurilaitosten sekä yhteiskunnallisten järjestöjen omaisuutta, polttaneet ja raunioittaneet kokonaisia kaupunkeja ja tuhansia pienempiä paikkakuntia sekä ajaneet Saksaan orjuuteen satoja tuhansia rauhallisia asukkaita.

Pääsyyllisten joukossa mainitaan syytöskirjelmässä SS-„Adolf Hitler“-divisioonan komentaja Dietrich, SS-„Pääkallio“-divisioonan komentaja Simon, Harkovin SD-erikoiskomennuskunnan päällikkö Hahnebitter y.m.

Karjalaisten evakkojen kohtalo Suomalaiset sotamiehet kumoavat herra Rydin valheen

Kaikki muistavat, kuinka Moskovan rauhan yhteydessä lähes puoli miljoonaa karjalaista väkivalloin ja petollisin lupauksin ajettiin pois kotikonnuiltaan. Tuoraakalaismainen toimenpide pantiin täytäntöön Suomen hallituksen määräyksestä, kuten hallitusherrat itsekkin ovat myöntäneet.

Nyt, lähes neljän vuoden kuluuttua, herra Ryti katsoi ajan tulleen kääntää tämänkin jutun pääläelleen. Askeisessa itsenäisyyspäiväpuheessaan hän esitti asiat sellaisessa valossa, että karjalaiset olivat muka omasta tahdostaan lähteneet mierolaisiksi vieraille veräjille.

Ettei totuus unohtuisi, annamme puhevuoron erälle sotavangeille, jotka oman kokemuksen perusteella paljastavat herra Rydin valheen.

JR 10 7. kompp. sotamies Veikko Kekki Sortavalan maalaiskunnasta:

„Jouduin maaliskuun 16 p:nä 1940 lähtemään pakolla kodistani äitini, veljeni ja siskoni kanssa. Me emme olisi halunneet jättää kotiamme, mutta mielipidettämme ei kysytty. Annettiin pakkomääräys evakuoinnista ja virkakunta piti huolen siitä, että se täytettiin“.

Linnoituspataljoona 10 sotamies Pekka Ontojeff Suojärveltä:

„Oli katkeraa, kun väkivallalla ajettiin pois kotoaan mieron tielle. Siinä ei auttanut itku eikä rukous. Suojeluskuntalaiset ja poliisit panivat

kylmästi toimeen hallitusherran määräyksen kodeistamine pois häätämässä“.

Kevytosasto 3 2. kompp. sotamies Viktori Kellokumpu Sallan pitäjän Kelloselän kylästä:

„Suomalaiset sotajoukot perääntyessään ajoivat edellään paikallisen väestön. Talot, karja ja omaisuus hävitettiin. Meidänkin talo poltettiin. Omaisuuden ja karjan hävitys ja talojen poltto tehtiin siksi, ettei väestöllä ollut mahdollisuutta jäädä asuinsijoilleen“.

RJP 5 1. kompp. sotamies Jouko Meski Kirvun pitäjän Sairalan kylästä:

„Emme halunneet lähteä kotiseudultamme ja jättää kotiamme sekä omaisuuttamme, mutta meidät siihen pakotettiin“.

Sellaisia ovat tosiasiat. Kaikki Karjalasta kotoisin olevat sotavangit ovat yhtä mieltä siitä, että tulkoon mitä tahansa, niin toista kertaa ei ainakaan karjalaisia työmiehiä eikä talonpoikia saada jättämään kotejaan, ei väkivalloin, eikä petoksella. Siksi katkeria ovat olleet evakkojen kokemukset, siksi katalasti ovat Suomen hallitusherrat pettäneet kaikki karjalaisille antamansa kauniit lupaukset, että niihin ei enää kukaan usko.

Turhaan herra Ryti koettaa kalastella karjalaisia onkeensa. Siihen voivat tarttua korkeintaan jotkut lurjukset, jotka pelkäävät vastuuta tekemistään konnantöistä.

Suomalaiset sotilaat!

Alkää unohtako, mitä sanotaan Stalinin, Rooseveltin ja Churchillin yhteisessä julistuksessa hitleriläisten edevastuusta tekemistään konnantöistä:

„Heidät tullaan lähettämään takaisin niille paikoille, joissa ovat rikoksensa suorittaneet, ja siellä tulevat heidät tuomitsemaan ne kansat, joita kohtaan he ovat tehneet väkivallan töitä. Ottakoot tämän huomioon ne, jotka eivät vielä ole tahrineet käsiään syyttömään vereen, etteivät joutuisi syyllisten joukkoon, sillä kolme liittoutunutta valtaa on varmasti löytävä heidät vaikka maailman ääristä ja luovuttava heidät syyttäjien käsiin, jotta oikeus täytettäisiin“.

Leningradin pommitus ei jää rankaisematta

(Jatkoa 1. siv.)

tolaisten puolella. Se ei ole enää kaukana. Hitlerin leiri, johon sinä kuulut, seisoo romahduksen partaalla. Ota huomioon, että Punainen armeija on voimakas, se kykenee karkoittamaan mannerheimiläiset anastajat maaltaan sekä takaamaan varmasti Leningradin turvallisuuden ja myös rankaisemaan kaikki ilkityöntekijät, piileskelköötpä he missä tahansa.

Suomalainen sotilas! Jos haluat elää, jos haluat välttyä siltä ankaralta tilinteolta, joka odottaa mannerheimiläisiä lahtari-pyöveleitä niiden hirvittävästä rikoksista neuvostomaalla, niin tee viipymättä pesäero niistä, karkaa rintamalta kotiisi Suomeen tahi siirry vapaaehtoisesti Punaisen armeijan vangiksi.

Murhapoltto Oslon yliopistossa

Ruotsalainen „Stockholms Tidningen“ kertoo, että Oslon yliopiston oppilaiden ja professorien äskeinen vangitseminen suoritettiin sen tekosyyin nojalla, että muka jotkut ylioppilaat olivat sytyttäneet yliopiston suuren salin palamaan. Heti selvisi, että kysymys oli saksalaisten itsensä tekemästä provokatoorisesta konnantyöstä. Eräät Norjan hitleriläisen SS-järjestön jäsenet ovatkin myöntäneet syyllisyytensä murhapolttoon. Lisäksi tiedetään, että murhapolttoon käytetty bensiini oli otettu sak-

salaisten varastosta ja kuljetettu paikalle saksalaisilla autoilla.

Oslon yliopiston hitleriläiset murhapolttajat ovat samaa rikollissakkia niiden mannerheimiläisten konnien kanssa, joiden mieltä on viime aikoina ollut Leningradin asuinkortteleiden ja kulttuurilaitosten pommittaminen. Suomen hitleriläiset yrittävät peitellä saksalaisten konnien jälkiä „ilmoittaen“, että Oslon ylioppilaita on jo vapautettu — vaikka kysymys on joidenkin Saksan ohranan lähettämien provokaattorien näennäisestä „vapauttamisesta“.

Hitlerin unkarilaiset rikoskumppanit vilkuilevat pensaisiin

Vielä vuosi sitten unkarilaiset joukot ryöstivät neuvostomaata, kunnes Punainen armeija murskasi ne.

Punaisen armeijan hyökkäys ja saksalaisten häviöt ovat synnyttäneet suurta levottomuutta Unkarissa. Unkarin vallanpitäjät yrittävät selittää, ettei Unkari muka enää käykään sotaan.

Yhtä ärsyttäviä kuin olivat Unkarin taantumuksellisten puheet niin kauan kuin he uskoivat voittoon, yhtä pieneksi ja vähäpätöiseksi he yrittävät nyt kuvailla osuuttaan sotaan.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 110
1943

RINTAMALEHTI

Keskiviikkona
joulukuun 22 p:nä

PUNAISEN ARMEIJAN UUSI SUURI VOITTO

* * * *

Läpimurto Nevelin eteläpuolella

VAPAUTETTU LÄHES 700 PAIKKAKUNTAA. — VIHOLLINEN JÄTTÄNYT TAISTELUKENTÄLLE LÄHES 20.000 SOTAMIEHEN JA UPSEERIN RUUMIIT. — OTETTU YLI 2.000 VANKIA.

Neuvostoliiton Tiedoitustoimisto ilmoittaa:

JOULUKUUN 19 PÄIVÄNÄ.

Äskettäin 1:sen BALTIAN RINTAMAN joukot siirtyivät armeijan kenraalin BAGRAMJANIN komentamina hyökkäykseen saksalais-fascistisia joukkoja vastaan NEVELIN eteläpuolella ja murtivat vihollisen vahvasti linnoitetun puolustusvyöhykkeen 80 kilometrin leveydeltä ja 30 kilometrin syvyydeltä.

Viisi päivää kestäneissä sitkeissä taisteluissa Punaisen armeijan joukko-osastot ovat vapauttaneet yli 500 paikkakuntaa, niiden joukossa JEZERISHTSHEN piirikeskuksen Vitebskin alueella.

Taisteluissa on lyöty hajalle saksalaisten 87., 129. ja 211. jalkaväkidivisioona, 20. hyökkäysvaunudivisioona sekä useita varmennusjoukko-osastoja. On tuhottu 69 hyökkäysvaunua, 164 tykkiä, 123 kranaatinheitintä, 586 konekivääriä, 760 autoa ja 16 varastoa. Vihollinen jätti taistelukentälle lähes 20.000 sotamiehen ja upseerin ruumiit.

Neuvostojoukot ovat ottaneet seuraavan sotasaaliin: 194 tykkiä, 75 kranaatinheitintä, 735 konekivääriä, yli 5.000 kivääriä ja konepistoolia, 37 hyökkäysvaunua, 110 autoa, 24 ampumatarvike-, ase- ja muonavarastoa sekä 200 sotatarvikkeilla lastattua kuormaa. On otettu vangiksi yli 2.000 saksalaista sotamiestä ja upseeria.

JOULUKUUN 20 PÄIVÄNÄ.

NEVELIN eteläpuolella neuvostojoukot jatkoivat hyökkäystään ja valtasivat yli 70 paikkakuntaa.

JOULUKUUN 21 PÄIVÄNÄ.

NEVELIN eteläpuolella neuvostojoukot kulkivat taistellen eteenpäin ja valtasivat yli 100 paikkakuntaa, joukossa ROSLJAKIN aseman.

HERSONIN alueella neuvostojoukot hävittivät täydellisesti saksalaisten sillanpääaseman Dnieprin itärannalla. Saksalaiset kärsivät suuria tappioita.

Rikos ja rangaistus

Tänään me ilmoitamme ankarasta, mutta oikeudenmukaisesta tuomiosta, jonka sota-oikeus on langettanut neljälle konnalle, Saksan ohranan kätyrille, jotka ovat syyllistyneet neuvostokansalaisten petomaiseen joukkomurhaamiseen Harkovin kaupungissa ja sen alueella.

Tällä kertaa on tuomittu ja teloitettu eräitä suurpyöveleitten ja ihmissyöjäin tahdon kurjia täytäntöönpanijoita. Pääsyylliset, pääinnoittajat ja pääylyttäjät neuvostokansalaisten murhamiseen, kaikki nuo Hitlerit, Himmlerit ja Mannerheimit ovat vielä toistaiseksi vapaalla jalalla. Mutta heidätkin on oikeuden käsi saavuttava. Ei ainoakaan hitleriläiskonna, suuri eikä pieni, joka on tahrinut kätensä Neuvostoliiton tahi muiden saksalaisten sekä heidän vasalliensa miehittämien alueiden kansalaisten vereen, voi väistää ankaraa rangaistusta. Sellainen on vapauttarakastavien kansojen, niiden joukossa Neuvostoliiton, Amerikan ja Suur-Britannian kansojen luja päätös. Näillä mailla on myöskin riittävästi voimia pannakseen päätöksensä täytäntöön.

(Jatkuu 2. siv.)

Rikos ja rangaistus

(Jatkoa 1. siv.)

Jokaisen suomalaisen sotilaan on syytä miettiä tuomiota, joka Harkovissa on langetettu jälle hitleriläisroistolle. Samanlaisia katalia murhamiehiä on Suomenkin armeijassa paljon. Leningradin asuinkortteleiden ilkiömäinen pommitus, neuvostotavankien järjestelmällinen tappaminen, neuvostokansalaisten tuhoaminen ja raakalaismainen kohtelu Petroskoin, Repolan y.m. keskitysleireillä — kaikki nämä ovat mannerheimiläisten, toisin sanoen Suomen hitleriläisten tekemiä rikoksia. Älköön kukaan olko siinä harhaluulossa, että mainitut ja niiden tapaiset rikokset voivat jäädä ränkaisematta.

Suomen armeijan ylipäällikkönä on yksi kaikkein kurjimista ja pahanilkkisimmista sotarikollisista, verenhimoisuudellaan maailmankuuluksi tullut pyöveli Mannerheim, ja hänen lähimpinä apureinaan liuta Saksassa kouluutettuja lahtarikenraaleita, jotka ovat ansainneet kannuksensa työläisten ja talonpoikain joukkomurhilla.

Sinua, suomalainen sotilas, tullaan kohtelevaan sinun tekojesi mukaan. Jos sinä tahdot väistää sitä kohtaloa, joka ehdottomasti odottaa mannerheimiläisiä murhamiehiä, siviiliväestön ja sotavankien surmaajia, niin osoita teossa, että sinä et kuulu noiden konnien joukkoon. Ainoastaan tekemällä selvän pesäeron mainitusta rikollisjoukkiosta, sinä voit todistaa, että sinä et ole niiden kanssarikollinen. Mutta pesäeron tekeminen mannerheimiläisistä todenteolla merkitsee vapaaehtoisesta siirtymistä Punaisen armeijan sotavangiksi, kieltäytymistä tottelemasta Mannerheimin upseerien käskyjä, rintamalta karkaamista.

OIKEUSJUTTU HARKOVISSA

Neuvostokansalaisten murhaajat tuomittu hirtettäväksi

Joulukuun 18 päivänä IV Ukrainan rintaman sota-oikeus julisti tuomion saksalais-fascististen miehittäjien tekemistä raakalaisteoista Harkovissa ja sen alueella. Syytetyt Wilhelm Langfeld, Hans Ritz, Reinhard Retzlaw ja Mihail Bulanov tuomittiin kuolemaan hirttämällä.

Tuomio on pantu täytäntöön.

Oikeudessa syytetyt tunnustivat, miten he itse olivat kiduttaneet kuoliaiksi satoja neuvostokansalaisia, tappaneet heitä hirttämällä, ampumalla ja tukehduttamalla erikoisesti valmistetuissa „murhavaunuissa“.

Todistajana kuultu SS-Obersturmbannführer (everstiluutnantti) Heinisch kertoi:

„Kysymys „murhavaunujen“

käytäntöön otosta joukkomitassa päätettiin syksyllä 1942 Hitlerin luona pidetyssä neuvottelussa, johon Himmlerkin osallistui“.

Syytetty Langfeld vastasi tuomarin kysymykseen, kuinka monta neuvostokansalaista hän henkilökohtaisesti on tappanut:

„On vaikea sanoa lukumäärää, mutta oletan, että vähintään sata“.

Kysymykseen, tietääkö hän kuinka paljon neuvostokansalaisia on kaikkiaan murhattu miehityksen aikana Harkovissa ja Harkovin alueella, Langfeld vastasi:

„Olen kuullut, että on surmattu yli 30.000 henkilöä. Yhtä paljon tahi vieläkin enemmän on murhattu Kievin ja lähes 15.000 Poltavassa“.

SUOMALAISET SOTILAAT!

Älkää unohtako, mitä sanotaan Stalinin, Rooseveltin ja Churchillin yhteisessä julki-lausumassa hitleriläisten edesvastuusta tekemistään konnantöistä:

„Heidät tullaan lähettämään takaisin niille paikoille, joissa ovat rikoksensa suorittaneet, ja siellä tulevat heidät tuomitsemaan ne kansat, joita kohtaan he ovat tehneet väkivallan töitä. Ottakoot tämän huomioon ne, jotka eivät vielä ole tahrineet käsiään syyttömään vereen, etteivät joutuisi syyllisten joukkoon, sillä kolme liittoutunutta valtaa on varmasti löytävä heidät vaikka maailman ääristä ja luovuttava heidät syyttäjiänsä käsiin, jotta oikeus täytettäisiin“.

Maanalaiset tuomioistuimet toiminnassa

RANSKASSA JA ITALIASSA

Ranskalaiset isänmaanystävät ovat perustaneet lukuisia maanalaisia tuomioistuimia, jotka langettavat ja panevat täytäntöön kuolemantuomioita kansan pettureille, Vichyn „hallituksen“ virkamiehille.

Lyhyen ajan kuluessa on 60 saksalaisille nahkansa myynyttä petturiä päässyt hengestään maanalaisten oikeusistuinten tuomioiden pohjalla.

Milanossa toimivat italialaiset partisaanit ovat muodostaneet maanalaisten oikeusistuimen, joka antaa fascisteille tuomioita ja panee ne täytäntöön. Fascistit pelkäävät tätä järjestöä niin, etteivät uskalla liikkua kaduilla yksinään.

SOTAVANKINA AMMATTITYÖSSÄ

„NIMI ON SAMA KUIN ENNENKIN“

Olen ollut sotavankina 6 kuukautta ja työskennellyt suutarin-erstaalla, jossa meitä on paljon suomalaisia. Täällä on peltiseppä-, puuseppä-, räätälin- ja muita verstaiteita.

Vaasan poika Perkiö (Vähä-perkiö) on peltiseppänä. Holminen Matti Tampereelta on räätälinä. Salmela ja Vainio Vetelistä työskentelevät pajalla. Autoversalla työskentelee myös suomalaisia autonkuljettajia ja mekaniikkoja. Kaikki saavat valittaman ammattinsa. Itse teen suusia saappaita ja kaikenlaista nahkatyötä.

Suomessa asuin Jyväskylässä ja olin sielläkin suutarina. Nimi on sama kuin ennenkin. Minun ei ole tarvinnut muuttaa nimeäni „vainajaksi“ niinkuin monen muun miehen. Me palaamme vielä Suomeen samoihin hommiin, mistä olemme lähteneet.

JR 101 21. patl. 3. kompp. stm. Sulo Hautaniemi.

NEUVOSTOLIITON HALLITUS

noudattaa tarkoin kaikkia kansainvälisiä sääntöjä sotavankeihin nähden

Kaikki sotavangit majoitetaan leudossa ilmastossa sijaitseville leireille. Sotavangit saavat kolme kertaa päivässä keittoruokaa, vähintään 600 gr. leipää, vihanneksia, perunoita, rasvaa, lihaa, kaalia, sokeria, teetä ja tupakkaa.

Punaisen armeijan ylipäällystön määräyksestä myönnetään jollaiselle vapaaehtoisesti sotavangiksi antautuneelle seuraavat etuudet:

1. Lisätyt ruoka-annokset.
2. Majoitus erikoisleireillä, jotka sijaitsevat erittäin suotuisissa ilmastosuhteissa.
3. Etuoikeus ammattityön valinnassa.
4. Etuoikeus kirjeiden lähettämisessä omaisilleen Suomeen.
5. Kotiinpaluu ensi vuorossa Suomeen tahi muuhun maahan, johon sotavanki haluaa, heti sodan päättyttyä.

Punaisen armeijan ylipäällystön määräyksestä annetaan vapaaehtoisesti sotavankeuteen tulleeille suomalaisille sotamiehille ja upseereille erikoinen todistus, joka oikeuttaa heidät saamaan yllämainitut etuudet.

SOTAVANKIEN JOULUTERVEHDYKSIÄ

NEUVOSTOLIITTOSSA olevien suomalaisten sotavankien pyynnöstä julkaisemme jatkuvasti heidän tervehdyksiään omaisille ja tuttaville. Pyydämme lukijoita viipymättä toimittamaan nyt julkaisemamme jouluterveiset asianomaisten henkilöiden tietoon.

* * *

Neiti Alma Hämäläinen, Imatra, Itä-Suomen.

Saima Määtä, Posio, Yli-Kitkan kylä.

Rakas kotiväki!

Tämä on jo kolmas joulukuun olen vieraalla maalla sotavankina. Voinut olen hyvin. Ehkä ensi vuonna kuitenkin olemme yhdessä kotonamme.

Siis rauhallista joulua ja pikaisiin näkemiin, toivoo

sotamies Edvard Hämäläinen, 7. kev. osasto.

Rouva Hilda Mäntylä, Nummi, Oinola.

Parhaimmat joulu- ja uuden vuoden terveiset täältä sotavankileiriltä. Voin oikein hyvin.

Stm. Kauko Mäntylä, 3. prikaati.

Saima hyvä!

Tervehdin sinua Saima pitkää aikaa. Olen täällä Neuvostoliitossa sotavankina. Terveenä olen ollut koko ajan ja sitä samaa toivon sinullekin ja kaikille lapsillemme. Sinäkin varmasti odotat kuin päivää nousevaa, milloin lapsien isä ja huoltaja tulee. Tulen sitten kun sota on loppu ja se aika lähenee nopein askelin. Terveisiä paljon. Jälleen näkemisen toivossa

miehesi Ville Määtä, Erill. Rjp 7.

Rouva Impi Heino, Pori.

Rakkaat omaiset!

Parhaimmat joulutervehdykseni vaimolleni ja lapsilleni Matille, Arjalle ja Ritvalle sekä vanhemmilleni ja kaikille sisarusilleni perheineen.

Esa.

Vänr. Esa J. Heino, Petsamon erill. rajav. kompp.

Kotiväelle Orimattilasta.

Rakas kotiväki!

Olen ollut täällä Neuvostoliitossa yli kolme kuukautta. Haavoituin jalkaani ja Puna-armeijan sotilaat kantoivat minua parilla monta kilometriä. Täällä kohdellaan sotavangeja hyvin. Nyt olen täysin terve. Ruoka on hyvää ja saamme sitä kolme kertaa päivässä. Asunnot ovat lämpöisiä. Palaan vielä luokseni täysin terveenä. Toivon tälle rauhallista ja hauskaa joulua, etenkin äidille.

Korpr. Alpo Kaurama, Rjp 5.

VIISAUKSIA

RISTO RYDIN „ITSENÄISESTÄ“ PUHEESTA

(Hieman selvemmin sanottuna)

„Huittinen on hengen suurvalta. Se on luonut suuremman henkisen arvon kuin mikään muu suurvalta, sillä minä olen Huittisista“.

„Minä en antaudu kenellekään muulle kuin saksannille ja pirulle“.

„Minulla ei ole valinnan mahdollisuutta, sillä Adolf Hitler ja minä olemme yhtä. Hän on minussa ja minä hänessä. Sanokoot mua sitten Risto-Aadolfiksi tai Aadolfi-Ristoksi“.

„Tämä sota on suuri onnettomuus, kun se Suur-Suomitempaus ei onnistunutkaan“.

„Pienten kansojen oikeuksia on loukattu, koska minun ei sallittukaan tehdä Neuvostoliitosta pienen Suomen alusmaata“.

„Maantieteellinen asemamme on taaskin ollut kohtalomme. Tällainen maantieteellinen asema ei kelpaa helvettiinkään. Onkos se laittaa, kun pitäisi elää sovussa naapurin kanssa eikä saa rankaisematta hyppiä sen silmille. Minä aijonkin muuttaa omaa maantieteellistä asemaani ja painella Saksaan“.

Joulupukki

Vastaukseksi siihen „viihdyttävään“ joululahjapropagandaan, jonka Helsingin herrat ja rouvat ovat aloittaneet lahjoittaakseen kolmannen sotatalven kaikille, sekä Mannerheimin puuristin itse kullekin Suomen armeijan sotilaille, on eräissä korsuissa jo ryhdytty puhdetoinä keräämään ja valmistaamaan seuraavia

VASTALAHJOJA

LUUTA joulusivouksen tekoa varten ja Saksan kätyrien uloslakaisemiseksi Suomen virastoista.

OLKITUKKO joulupuuron asemesta niille kaksijalkaisille naudoille, jotka vielä ottavat vakavalta kannalta herra Rydin puheita.

KOTTIKÄRRYT, joilla mannerheimiläis-rytiläis-tannerilainen törky voidaan kuskata pellolle.

NUIJA saksantaudin lähettämiseksi Mannerheimistä, Rydistä, Tannerista ynnä muista sanottua „ruusua“ sairastavista potilaista.

TUTTI suuhun niille uunoille, jotka elävät siinä hullussa luulossa, että Leninigradin pommittajat ja muut mannerheimiläiskonnat jäävät rankaisematta.

PYTTY Suomen hallitusherroille hienoksi viittaukseksi siitä, että heidän „Suur-Suomi“-keitoksensa meni päin pyttyä.

MANNERHEIMIN YSTÄVÄT RAISKAAVAT JA MURHAAVAT

Peräpohjola kotoisin oleva sotavanki, joka on palvellut JR 12:ssa, kertoo:

„Kun olin käymässä lomaikanani Kemissä, kerrottiin minulle, kuinka saksalaiset olivat syksyllä Karihaarassa viekotelleet kanssaan kävelyille neljä nuorta naista, kuljettaneet nämä

vähän syrjään vilkasliikkeisimältä paikalta ja siellä eläimellisesti raiskanneet heidät ja sitten tappaneet.

Kun naisten ruumiit löydettiin, oli kolmen suu tukittu sammalilla ja yhden hansikkaalla. Kaikkien päältä oli vaatteet revitty. Jokaisen ruumiissa oli useampia pistimen haavoja“.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 111
1943

RINTAMALEHTI

Lauantaina
joulukuun 25 pnäJOULU
JA KOTI

Kolmantena jouluna perätysten suomalainen sotamies väärttelee vieraalla maalla, kaukana kodistaan ja omaisistaan. Propagandamiehet sanovat, että hän on taistelemassa „kodin puolesta“.

On helppo huomata tuollaisen väitteen valheellisuus. Sen ovat todenneet monet suomalaiset sotamiehet ja varsinkin heidän omaisensa omasta katkerasta kokemuksestaan. Ottaessaan osaa Hitlerin ja Mannerheimin ryöstösootaan vieraalla maalla, hävittäessään vieraita koteja, suomalainen sotamies ei suinkaan puolusta omaa kotiaan, vaan saatata sen turmioon. On tunnettua, että puheet kaatuneitten perheitten huoltamisesta ovat pelkkää ulkokultaista sananhelinaa. Ken ei vielä ole päässyt hengestään, vaan on auttamassa Mannerheimiä pitkittämään hävittyä sotaansa, hän syökee Suomen kansaa ja omaa perhetään yhä syvemmälle kurjuuden kuiluun.

Monet suomalaiset sotamiehet ovat jo tehneet oikean johtopäätöksen asemastaan. He ovat karanneet Punaisen armeijan puolelle sotavankeuteen tietäen, että täällä varmasti säilyy henki ja terveys ja että he varmasti saavat tilaisuuden palata perheensä luokse.

Niin on asia. Joko pelastat perheesi ja oman henkesi karkaamalla Mannerheimin armeijasta ja antautumalla vapaaehtoisesti vangiksi, tahi tapatat itsesi ja saatat perheesi turmioon. Siitä ympyrästä et sinä, suomalainen sotamies, pääse mihinkään.

Amerikan suomalaisten vetoomus
Suomen kansalle

Amerikan suomalaisten Kansallinen komitea on laatinut vetoomuksen Suomen kansalle. Vetoomuksessa sanotaan:

Me, Amerikan suomalaiset, olemme hyvin levottomia teidän tulevasta kohtalostanne. Tällä myöhäisellä hetkellä Suomi on yhä vielä vasallien leirissä. Edesvastuu siitä lankeaa Suomen nykyiselle Rydin—Tannerin—Mannerheimin hallitukselle. Sodan alkuaikoina natsien saamien voittojen huumamina nuo herrat haaveilivat „Suur-Suomen“ luomisesta naapurinsa alueista. Me käsitämme täydellisesti, että Suomen kansa on saanut kalliisti maksaa tuon hallituksensa rikollisen hankkeen. Teidän rikolliset vallanpitäjänne eivät luulleet, että vapautta puolustavat maailman kansat voivat tulla yhtenäisyyden Hitlerin ja hänen lakeijoittensa murskaamiseksi. Nyt he käsittävät, että ovat erehtyneet. Heidän seikkailusuunnitelmansa ovat kärsineet täydellisen vararikon. He pelkäävät tilintekoa rikoksista, joita ovat tehneet yhdessä natsien kanssa, ja epätoivoissaan selittävät haluavansa säilyttää liittouksellisuutensa natsi-Saksalle surulliseen loppuun saakka.

Suomalaiset! Te seisotte historiallisessa tienhaarassa. On koitanut hetki, jolloin teidän on vastattava: sallitteko te fascistimielisten vallanpitäjienne yhdessä Saksan natsien kanssa johtaa Suomen täydelliseen tuhoon vai seuraatteko Italian kansan esimerkkiä ja liitytte Yhdistyneisiin kansakuntiin taistelemaan vapauden puolesta natsilaista orjuutta vastaan.

Amerikan suomalaisina me kehoitamme teitä nousemaan taisteluun natsilaisia orjuuttajianne vastaan. Karkoittakaa natsi-Saksan aseelliset voimat Suomesta! Heittäkää pois harteiltanne natsilaisen herruuden ies! Tuhotkaa natsilaiset hirmuvallat!

Suomen osallistuminen sotaan natsi-Saksan liittolaisena on lisännyt niiden uhrien määrää, joita Yhdistyneitten kansakuntien on annettava. Suomen kansa ei ole sitä halunnut, mutta ihmiskunta tulee pitämään teitä vastuunalaisina niistä, jos te ette anna selvästi ymmärtää, että te toimitte natsia vastaan.

Me kehoitamme teitä liittymään Yhdistyneisiin kansakuntiin. Olemme varmoja siitä, että se henki, joka innoitti Ilkkaa ja demokraattisen Suomen puolesta taisteilijoita vuonna 1918, elää yhä ja hävittää natsilaisen saatanan Suomesta.

Teidän velvollisuutenne on karkoittaa natsit ja heidän lakeijansa Suomesta, vapauttaa poliittiset vangit, jotka tällä hetkellä viruvat vankiloissa ja keskitysleireillä sen vuoksi, että he nousivat taisteluun natsien kanssa tehtyä liittoa vastaan.

Tehkää loppu hirvittävästä rikoksista sivistyneistöänne vastaan ja pelastakaa tunnettu kulttuurihenkilö Hella Vuolijoki kuolemalta! Muodostakaa vapauttarakastavalle kansallenne hallitus, joka ei ole Hitlerin vaikutuksen alainen, ja rakentakaa pohja todelliselle demokratialle. Luokaa demokraattinen, riippumaton Suomi, joka on vapaa kahleista, joihin Hitlerin lakeijat Ryt, Tanner ja Mannerheim ovat Suomen kansan kytkeneet.

KOTOA JA RINTAMALTA

Pakkotyö ja poliisi-mielivalta

Sotamies Toivo Soiniselle,
1 Kpk 3849, kirjoittaa hänen
sisarensa Aune Kuopiosta:

„Kuule kun minut määräisivät
pakkotöihin johonkin taloon
Kortenjoelle. Kyllä se niin suu-
tuttaa, kun ei saa enää olla rau-
hassa, missä itse haluaa“.

Sotamies Juho Mikkoselle,
3 Kpk 4224, kirjoittaa Sirkka-
Liisa Hämäläinen:

„Työtä on ollut enemmän kuin
tehdä jaksaa. Eilenkin olin mot-
timetsässä. Tuntuu kuin elämällä
ei olisi mitään arvoa, kaikki on
aivan tylsää“.

Eräälle sotamiehelle kirjoit-
taa hänen äitinsä Savosta:

„Siskosikin vienevät pakkotyö-
hön. Vaan eipä hän halua sinne
lähteä. En tiedä hakeneeko hä-
net poliisi? Ikäänkuin vielä vä-
hän olisi päätöisestä mökistä toi-
selle työtä tekemässä ja siellä-
kin, ihan vieraan valtion kun-
nailla heitä paimentamassa.
Vaan ei äidille armaa!“

Näistäkin kirjeistä näkyy,
kuinka kehoja valhetta ovat
propagandaherrojen jutut „koti-
rintaman uhrautuvasta työstä“. Se
työ mitä siellä tehdään, on
pakkotyötä poliisien ja suojelus-
kuntahurttien ruoskan alla.

Invaliideja ja valkoisia ristejä

Ylikersantti Eenokki Viho-
laiselle, 1 Kpk 4123, kirjoit-
taa hänen sisarensa Impi Lem-
pälästä:

„Eino veljestä on tullut inva-
liidi niinkuin monesta muusta-
kin“.

Sotamies Väinö Varpeniuk-
selle, 1 Kpk 4185, kirjoittaa
Anja Rautkoski, Jaala, Ensa-
lahti:

„Siellä se nyt sitten nukkuu
Einokin nurmen alla. Hänen rin-
nalleen tulee yhä uusia“.

Jääkäri Pauli Sepälle, 1
Kpk 4123, kirjoittaa Aino Ho-
lopainen Kokonsalosta:

„Tästä meidän naapurista
myös viime pyhänä kätkettiin
valkoisen ristin juureen nuori
sotamies ja nyt jonka tänään
hautavat oli myös meidän naa-
purin mies ja hältä kaksi lasta
jää. Tästä meidän kylästä on jo-
ka talosta poika kaatunut ja voi
mennä loputkin“.

Niin, kyllä ne nyt menevät
loputkin, elleivät suomalaiset
sotamiehet tee tenää, elleivät he
mouse puolustamaan elämisen
oikeuttaan karkaamalla rinta-
malta tai antautumalla vangiksi.

„Kruunun pojat“ kerjuulla

Alikersantti Pentti Puronen,
JR 12 2. kompp. 2. joukkue
kirjoitti omaisilleen:

„Lähetäkää herran nimessä
paketti leipää, muuten täällä
kuolee nälkään“.

Sotamies Martti Penttinen,
1 Kpk 4185, kirjoittaa neiti
Vappu Penttiselle, Uimaharju,
Kivilahti:

„Täällä ei riitä nyt tupakka
ollenkaan. Koettakaa hommata
paketteja, jos vaan saatte. Eikä
riitä nyt leipäkään.“

Tuntuu kurjalta kerjätä pa-

kettia teidän pienistä annoksista,
mutta muukaan ei auta. Kyllä
täällä tulisi toimeen, kun saisi
joka viikko kaksi ruokapaket-
tia“.

Kymmenet tuhannet Suomen
armeijan sotamiehet lähettävät
samanlaisia hätähuutoja köyhiin
koteihinsa. Suomen hallitusher-
rat kykenivät lähettämään ar-
meijansa ryöstösotaan vieraalle
maalle, mutta ne eivät kykene
sitä vaatettamaan eikä ruokki-
maan, vaan pakottavat sotamie-
hensä kerjäämään. Sekin on
yksi merkki lähestyvistä väistä-
mättömästä romahduksesta.

Sotasensuuri „kunnos- taufuu“

JR 11 sotamies Myllymäki
sai äskettäin kirjeen vaimol-
taan, joka nuhteli miestänsä
seuraavin sanoin:

„Eikö sinulla muuta kirjoitta-
mista olekaan kun ainoastaan
terveiset?“

Moite oli aiheeton, sillä kyllä
sotamies Myllymäellä oli ollut
vaimolleen paljonkin sanottavaa,
mutta sotasensuurin saks- ja
pensseliohjat olivat pitäneet
huolta siitä, että kirjeeseen ei
ollut jäänyt muuta kuin hyvää
päivää, tervetsejä ja hyvästi. So-
tamies Myllymäen kirjeessä oli
m.m. sanottu:

„Kyllä täällä alkaa nälkäkin
vaivata ja yleensä korpisoturin
elämä alkaa keljuttaa entistä
raskaammin“.

TULEVI MIES MERENTAKAINEN,
EI TULE TURPEHEN ALAINEN.

Sotavankien joulutervehdyksiä

Seuraavat sotamiehet, aliupseerit ja upseerit, jotka
ovat sotavankeudessa, kaukana sodan vaaroista ja
varmoina henkensä säilymisestä, lähettävät joulu-
ja uudenvuoden terveiset omaisilleen ja tuttavilleen:

Anselmi Alanko
Kyröskoskelle,
Eero Venäläinen
Juvalle,
Veikko Liesinen
Heinolaan,
Lauri Mustonen
Helsinkiin,
Juho Harhama
Kymiin,
Heikki Asikainen
Sulkavalle,
Veikko Raatikainen
Rautalammelle,
Aarne Leinonen
Tainionkoskelle,
Olavi Martikainen
Kuopioon,
Esa Heino
Poriin,
Yrjö Koistinen
Ouluun,
Otto Järvenperä
Parkanoon,
Paavo Melling
Kajaaniin,
Eino Ranki
Uudellekirkolle,
Edvard Hämäläinen
Ruokolahteen.

Terveisten lähettä-
jiä on niin runsaasti,
että parhaalla tahdol-
lammekaan emme voi
julkaista läheskään
kaikkia. Senvuoksi
huomautamme, että
suomalaisten sotavan-
kien tervetsejä lä-
hetetään radioitse aal-
topituudella 38,6 met-
riä joka päivä kello
6.10, 6.40, 7.10, 19.00,
19.35, 20.05, 20.40,
21.10, 21.45 ja 22.30
Suomen aikaa.

Ylhäältä alas ja oikealle: E. Paajanen, V. Jau-
hiainen, E. Heiskanen, J. Torssanen, M. Männistö,
A. Riihelä, E. Lepistö, R. Kaikkonen, E. Haapa-
lainen, O. Saari, J. Meski, V. Turunen, N. Toivo-
nen, E. Heikkilä ja V. Lipponen.

JOULUPAKINAA

20.000 vainajaa jättivät saksalaiset taistelukentälle Punaisen armeijan murtaessa heidän puolustuslinjansa Neveln eteläpuolella Vähä-Venäjällä juuri joulun edellä. 2.000 sotavankia ja suuri sotasaalis jäi Punaisen armeijan käsiin.

Joulusaunasta se käy sekin. Mutta löytyä lisätään, kunnes saksammi ja sen kaverit sanoivat, että:

„Lähdettiin!“

Sotarikollisten natsikonniin ja heidän apureittensa teloittaminen on tähän jouluun mennessä päässyt hyvään vauhtiin monessa maassa. Erikoisesti sietää tulla mainituksi se „Stockholms Tidningenin“ kertoma tieto, että Tanskassa on äsken hirtetty kolme saksalaiskätyriä yhdellä kertaa.

Suomessa ei Saksan kätyreitä ole vielä edes alettu hirttää eikä ampua. Senpä vuoksi ne ovatkin niin röyhkeitä, että uhkaavat jatkaa hävittyä sotaansa, kunnes Suomen kansa on kuollut sukupuuttoon.

Kaksi vuotta sitten herra Ryti hankkiutui ajamaan valkoisen ratsun selässä voittajana Leningradiin ja Moskovaan. „Määränpää on kohta käsillä“, sanoi hän joulun edellä 1941. „Helsingin Sanomat“ ja muut rytiläiset „Sanomat“ julistivat jättiläis-otsikoin:

„Uusi kartta Venäjää varten tekeillä Berliinissä. Kaikki Venäjää vastaan sotivat kutsutaan järjestelykonferenssiin Moskovaan“.

Mutta nyt sama herra Ryti piipittää, että enhän minä ole koskaan aikunutkaan mennä edes Leningradiin asti.

Kuten näette, Ristokin huomaa jo, että sotarikollisten rankaisemisesta tulee nyt tosi.

Baltian rintamalta

Kehittäen edelleen ripeätä hyökkäystään 1:sen Baltian rintaman joukot joulukuun 24 p:nä valtasivat rynnäköllä Gorodokin kaupungin ja suuren rautatieaseman Vitebskin pohjoispuolella. Hyökkäys jatkuu.

Stalingradin kunniamiekka

Englannin kuningas Yrjö VI on ottanut vastaan Neuvostoliiton Suur-Britannian lähettilään Gusevin, joka lausui kuninkaalle Stalinin henkilökohtaisen kiitoksen kuninkaan lahjoittamasta kunniamiekasta Stalingradin väestölle kaupungin sankarillisen puolustuksen muistoksi.

KANSAN TUOMIO

Fascistilehti „Minsker Zeitung“ ilmoittaa, että Rovnossa (Länsi-Ukrainassa) on surmattu hitleriläinen johtomies, SS-joukkojen Oberführer Alfred Funck virkahuoneistossaan.

SOTARIKOLLISTEN JOULUKUUSI

Riettaasti ilakoiden hyppelivät peikot ovat kaikille tunnettuja Saksan renkejä. Vasemmalta: Edvin, Kustaa, Risto ja Väinö.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 112
1943

RINTAMALEHTI

Tiistaina
joulukuun 28 p:nä

Punainen armeija lähestyy Vitebskiä

Uusia voittoja Ukrainassa ja Valko-Venäjällä. — Läpimurto Radomyshlin luona. — Kymmenen saksalaisen divisioonan tuho. — Saksalaiset jättävät perääntyessään taistelukentälle 15.000 ruumiista. — Huomattava sotasaalis.

Äskettäin 1:sen Ukrainan rintaman joukot siirtyivät hyökkäykseen Radomyshlin eteläpuolella olevia saksalais-fascistisia joukkoja vastaan ja murtivat vihollisen rintaman lähes 80 kilometrin leveydeltä ja 40 kilometrin syvyydeltä.

Kolme päivää kestäneissä hyökkäystaisteluissa neuvostojoukot vapauttivat yli 150 paikkakuntaa, niiden joukossa Radomyshlin kaupungin, Brusilovin, Kornikin ja Popelnjan piirikeskukset sekä neljä rautatieasemaa. Taisteluissa on lyöty hajalle neljä saksalaista hyökkäysvaunudivisioonaa, joukossa SS-divisioona „Reich“ sekä kuusi jalkaväkidivisioonaa.

On tuhottu 159 saksalaista hyökkäysvaunua, 39 moottoritykkiä, 52 panssariautoa ja 109 tykkiä. Vihollinen jätti taistelukentälle 15.000 kaatuneen sotamiehen ja upseerin ruumiit.

Alustavien tietojen mukaan neuvostojoukot ovat ottaneet seuraavan sotasaaliin: 58 hyökkäysvaunua, 21 moottoritykkiä, 20 panssariautoa, 56 tykkiä, 167 kranaatinheitintä, 760 konekivääriä, yli 3.000 kivääriä ja 15 ampumatarvikke-, ase- ja muonavarastoa.

Joulukuun 26 päivänä neuvostojoukot Vitebskin suunnalla jatkoivat hyökkäystään ja valtasivat taistellen yli 60 paikkakuntaa.

Stalinin, Rooseveltin ja Churchillin allekirjoittamassa kolmen vallan Julistuksessa sanotaan:

„Me olemme sopineet yhteisistä suunnitelmistamme Saksan asevoimien tuhoamiseksi. Me tulimme täydelliseen yksimielisyyteen niiden sotatoimien mitta-suhteista ja määräajoista, joihin tullaan ryhtymään idässä, lännessä ja etelässä“.

„Mikään voima maailmassa ei voi estää meitä tuhoamasta Saksan armeijoita maalla, niiden sukelusveneitä merellä eikä niiden sotatehtaita ilmasta käsin“.

„Meidän hyökkäyksemme on oleva säälimätön ja sen voima on yhä kasvava“.

KAKSINKERTAISTA KIRJANPITOA

Vangiksi joutunut Suomen armeijan 6. divisioonan 12. rykmentin 3. komppanian sotamies Oiva Ilmari Tauriainen kertoo:

„Tämän vuoden maaliskuussa minut mobilisoitiin armeijaan. Sotilaskouluutukseni sain Riihimäen ja Oulun kouluutuskeskuksissa. Oulussa opetettiin alokaspataljoonaa. Luutnantti Haapuoja piti meille kaksi erikoista oppituntia sotatilanteesta. Ensimmäisellä tunnilla hän piirsi kartalle rintamalinjan ja erikoisesti viitaten anastettuun neuvostoalueeseen sanoi: „Suomen armeija on jo vallannut paljon maata. Suomalaisen tehtävä on vapauttaa koko Karjala ja liittää se Suomeen. Sodan jälkeen suomalaiset sotamiehet saavat Karjalasta suuria maa- ja metsäpalstoja“. Toisella oppitunnilla luutnantti selitti: „Me käymme sotaa Venäjän valtion tuhoamiseksi. Venäjä tullaan jakamaan Saksan ja sen liittolaisten kesken. Suomi saa Karjalan, Leningradin ja eräitä muita alueita“. Syyskuun loppupäivinä pataljoona sai käskyn lähteä rintamalle. Meidän kouluutuskeskuksen komentaja ja Oulun varuskunnan päällikkö everstiluutnantti Matti Raninen piti evästyksen. Hän kehoitti meitä uhraamaan henkemme „Suur-Suomen“ puolesta“.

(Jatkuu 2. siv.)

KAKSINKERTAISTA KIRJANPITOA

(Jatkoa 1. siv.)

Näissä suomalaisen sotamiehen lausunnoissa ei ole mitään uutta. Neuvostoliiton lehdistössä on useasti esitetty Hitlerin suomalaisten lakeijain ja palkkarekien lausuntoja, joissa he haaveilevat Neuvostoliiton alueiden valtaamisesta ja Suur-Suomen luomisesta aina Uralille asti. Tosin viime aikoina, sotatilanteen muuttumisen ja saksalais-fascististen joukkojen Neuvostoliiton — Saksan rintamalla kärsimien tappioiden johdosta Suomen hallitseva kopla on alkanut muuttaa ääntä kellossaan. Valkosuomalaiset vallanpitäjät, jotka ovat myyneet itsensä Hitlerille ruumiineen ja sieluineen, huutavat nyt joka tienristeyksessä, että Suomi käy muka erikoista „puolustusotaansa“ eikä sillä ole muka minkäänlaisia anastustarkoituksia. Mutta samaan aikaan suomalaiset upseerit puhuvat sotamiehille Suomen vallanpitäjien todellisista suunnitelmista. Jäljitellen kaikessa hitleriläisiä, suomalaiset upseerit lupailevat sotamiehille saaliiksi Karjalan maita ja metsiä.

Oiva Ilmari Tauriainen lausunnot ovat mielenkiintoisia siksi, että ne vieläkin kerran osoittavat Hitlerin valkosuomalaiset lakeijat valehtelijoiksi, paljastavat niiden tökerön, mutta katan kaksinkertaisen kirjanpidon.

(Neuvostoliiton Tiedotustoimiston tiedonannosta).

SAKSALAISKÄTYRIT H. RTEEN TANSKASSA

„Stockholms Tidningen“ kertoo, että ryhmä tanskalaisia isänmaanystäviä otti kiinni kolme petturia ja hirtti heidät. Peturit olivat ilmoittaneet Saksan ohranalle, että tanskalaiset kalastajat kuljettavat Öresundin kautta Ruotsiin miehitysviranomaisten vainotoimenpiteitä pakkoilevia tanskalaisia.

Askettiin tanskalaiset ampuivat kaksi petturia.

Neuvostoliiton sotavankileiriltä N:o 158

Sotavankien lepo hetki kuluu rattoisasti tupakoidessa ja „grammaria“ kuunnellussa.

Vasemmalta oikealle: V. Korhonen, V. Häsänen, L. Holmström, A. Oksanen, E. Gustafsson, V. Elo, H. Huuskonen ja E. Venäläinen.

MEILLÄ ON REILUT OLOT

Meitä suomalaisia on täällä leirillä N:o 84 aikamoinen joukko. Olot ovat reilut. Kaksi vuotisenä vankinaoloaikaamme olemme rakentaneet täällä paljon uutta. Meillä on hyvät asunnot, sauna, klubi, kirjasto y.m. Asunnot ovat siistit, puhtaat ja lämpimät. Meillä on jokaisella oma sängyt ja vuodevaatteet. Järjestys huoneessa on hyvä.

Ajanviete- ja kulttuuripuoli on myöskin hyvin järjestetty. Klubilla voimme pelata, soittaa, laulaa, lukea tai muuten rupe- tellen viettää vapaa-aikojamme.

Meillä on kolme kertaa viikossa elokuvat ja joka sunnuntai konsertteja ja juhlia. Sunnuntaisin olemme täysin vapaita työstä. Päivälehdet meille tulevat säännöllisesti. Niistä seuraamme suuren maailman tapahtumia. Kaikesta päättäen näkyy, että kohta se tulee Suomen armeijalle lähtö Karjalasta. Säästäkäähan pojat henkenne ja tulkaa joukkoomme!

Terveisin

sotamies Pentti Sirviö,
131 kev. IT ptr.

Vanhan muisteleminen ankarasti kielletty

Saksassa sai eräs kahvilanpitäjä 15 vuoden vankilatuomion sen johdosta, että oli antanut vieraille luettavaksi natsien pää- äänenkannattajaa „Völkischer Beobachterin“ vuosilta 1941 ja 1942. Noissa lehdissä kerrottiin, kuinka Punainen armeija oli lopullisesti menettänyt taisteluky- kynsä, Venäjän sotateollisuus tuhottu j.n.e.

Koska Suomen lehtien sisältö

ei sodan aikana ole mitenkään eronnut mainitusta hitleriläisestä päälehddestä ja koska Suomessa vallitsee sama „uusi järjestys“ kuin Saksassakin, saaneimme pian kuulla kuinka Suomessakin mätkitään ihmisille linnatuomioita „Uuden Suomen“, „Helsingin Sanomien“ ja „Suomen Sosialidemokraatin“ vanhojen numero- roiden lukemisesta.

ALEKSIS KIVI JA HÄNEN VAINOOJANSÄ

Sylvesterinä 1872 kuoli Aleksis Kivi vaivaishoitolaisena 38 vuoden ikäisenä. Suoranaisia syyllisiä suuren kirjailijan ennenaikaiseen kuolemaan olivat sen ajan Linkomiehet, n.s. suomalaisuuden mahti- ja merkkimiehet, joista Kivi itse lausui eräässä kirjeessään:

„Yksi asia on tunnettu asia, se että suomenkiihkoisuudessa ja melkein kaikissa sen esimie- hissä vallitsee suuri stobakilai- suus (itsepäinen tyhmyys), eni- mät näistä miehistä ovat olleet juuri sellaisia, jotka ovat kai- ken nerollisuuden vastakohta, suuria tolvanoja, muutamat pe- rin hullujakin“.

„Häpeä suomalaisessa kirjalli- suudessa“. Sellainen oli se mur- naava tuomio, jonka yksi noista Kiven tarkoittamista „suurista tolvanoista“ ja suomenkiihko- suuden esimiehistä, Helsingin yliopiston professori ja rehtori Ahlqvist (Oksanen) antoi Kiven kuolemattomasta pääteoksesta „Seitsemän veljestä“. Se ei ollut ainoastaan yhden korkeasti oppi- neen „suuren tolvanan“ satun- nainen mielenpurkaus. Ei, ajo- kaudissa Kiveä vastaan Ahlqvist esiintyi koko suomenkiihkoisen herrasleirin virkaintoisena edus- tajana. Tuon leirin tahdosta Kivi raivattiin pois tieltä, tapettiin nälkään.

Miksi?

Siitä yksinkertaisesta syystä, että hänen taiteellinen tuotanton- sa ei vastannut silloisten nousu- kasporvareitten ryhmäetuja. Ty- tyt ja karsaat suomenkiihko- set herrasmiehet pitivät huolta siitä, että „Seitsemän veljestä“ ei päässyt julkisuuteen ennen- kuin tekijänsä kuoleman jälkeen ja että Kivi ei saanut eläänsä- ansaituksi edes sen vertaa, että olisi voinut jättää jälkimail- malle valokuvan itsestään tahi lunastaa 25 pennin seisomapai- kan teatteriin, jossa näyteltiin hänen „Nummisuutareitaan“.

Mutta Runebergille, muotirunoi- lijalleen, nuo samat piirit ke- räyttivät 72.000 markan „kan- sallislahjan“.

Runebergin suosimisessa ja Kiven sysimisessä niin räikeästi

ilmennyt puolueellisuus on hyvin yksinkertaisesti selitettävissä. Runeberg runoili ikäänkuin ti- lauksesta juuri sitä, mitä nouse- va suurporvaristo halusi. Hän katseli kansaa romanttisten sil- mälasiensa läpi. Hän näki siellä nöyriä, alistuvaisia, katkeraan raatajankohtaloonsa nurkumatta tyytyviä, lainkuuliaisia ja hurs- kaita Saarijärven Paavoja sekä älyttömiä tappelupukareita Sven Dufvia, jotka eivät kysele mitä varten ja minkä puolesta he tappelevat, kunhan vaan saavat tapella. Aleksis Kivi taas kuvasi todellista kansaa, raisuja, va- pauttarakastavia luonnonlapsia, jotka uskaltavat, kun niikseen tulee, kapinoidakin esivaltaa vas- taan, arvostella kruunummiehiä, tehdä pilkkaa papeista ja lukka- reista, vieläpä lausua kartanon- herroillekin kirpeitä totuuden sanoja vasten naamaa. Tänä päivänäkin, vaikka Aleksis Ki- ven kuolemasta on jo kulunut 71 vuotta, Suomen vallassaolijat eivät anna hänelle anteeksi sa- noja, jotka Juhani lausui isoma- haiselle, pulleasilmäiselle Vierter- lan patruunalle:

„Ämmän kohdusta olet sinä astunut ulos juuri niinkuin mi-

näkin ja yhtä paljaana, yhtä paljaana, et tuumaakaan parem- pana poikana. Ja sinun aateli- suutes? Sen päälle tehköön pie- nen konstin meidän vanha, nil- kosilmäinen kukko“.

Pahasti erehtyy se, joka luo- lee, että Kiven mainitsemien suo- menkiihkoisten „suurten tolvano- jen“ suoranaiset jälkeläiset, kokoomuspuolueen kihot, olisi- vat tehneet katumuksen ja pa- rannuksen, sovittaneet edeltä- jiensä rikoksen, kun he kymme- nien vuosien takaa suitsuttavat Aleksis Kivelle myöhästynyttä ihailuaan, pystyttävät hänelle muistopatsaita j.n.e. Aleksis Ki- ven teokset saavuttivat niin val- tavan kansansuosion, että Kiven vainoojien jälkeläisille ei jäänyt muuta keinoksi kuin tekeytyä Kiven ihailijoiksi, voidakseen keinotella hänen muistollaan. Suomen sotahullut saksalaiskä- tyrit ovat vielä tämän sodan ai- kanakin koettaneet käyttää Ki- veä kylttinä — kun suuri kir- jailija lepää haudassaan eikä ole puolustamassa kunniaansa moista häväistystä vastaan.

Aleksis Kivi ei muuten ole ai- noa suuri kirjailija, jonka en- nenaikainen hautaanmeno on Suomen kiihkoisänmaallisten „suurten tolvanojen“ omallatun- nolla. Vuonna 1918 Mannerhei- min lahtarit tappoivat ampumalla Kiven parhaiden perinteiden jat- kajan, hänen jälkeensä Suomen suurimman kirjailijan Irmari Rantamalan (Maiju Lassilan) kostoksi siitä, että hän, samoin- kuin Aleksis Kivikin, oli rehelli- nen totuudenetsijä, joka ei alen- tunut palvelemaan vallassaole- vien riistäjien itsekkäitä etu- pyyteitä.

Kunniä Aleksis Kiven muis- tolle! Kirous ja kuolema man- nerheimiläisille raakalaisille, hä- nen murhaajiensa jälkeläisille, hänen muistonsa häpäisijöille!

Amerikan ja Englannin lehdistö Harkovin oikeusjutusta

Amerikan ja Englannin lehdistö on kiinnittänyt suurta huomiota Harkovin oikeusjuttuun ja hitleriläisten rikoksentehtäviin te-
luttamiseen.

● „New York Times“ lausuu, että Harkovissa annettu tuomio „on ensimmäinen hedelmä liittoutuneiden lujasta politiikasta, joka edellyttää sotarikollisten rankaisemista ja jota Stalin, Churchill ja Roosevelt julistivat marraskuun 1 päivänä“.

● „Columbia“-radio toteaa, että Harkovin oikeudenkäynti on „ensimmäinen todellinen oikeudenkäynti sotarikollisia vastaan koko historian aikana, ensimmäinen vakava askel raakalaistekoihin syyllisten henkilöiden saattamiseksi oikeudenmukaiseen rangaistukseen. Tämä oikeus toteuttaa käytännössä sen, mikä on jo tullut ehdottomaksi välttämättömyydeksi: henkilöt, jotka lietsovat sotaa ja tekevät raakalaistekoja, on tuomittava henkilökohtaisesti. Tämä oikeudenkäynti on tärkeä toimenpide meidän aikamme tiellä rauhan turvaamiseen“.

● „Sunday Express“ kirjoittaa, että se, mitä syytetyt ovat Harkovin oikeusjutussa kertoneet, menee inhimillisen alennustilan kaikkien rajojen alapuolelle.

● „Daily Express“ lausuu, että ne hyväksymishuudot, joilla venäläiset ottivat vastaan Harkovin oikeuden tuomion, tuovat esille koko sivistyneen maailman hyväksymisen. Lehti kirjoittaa: „Milloinkaan vielä ei Venäjän kansan kärsimykset eikä sen vihollisten julmuus ja kataluus ole tulleet niin selvästi kuvatuiksi kuin niiden miesten sanoissa, jotka ovat syytettyinä yrityksestä surmata kokonainen kansa. Tämä oikeusjuttu paljastaa natsien todelliset suunnitelmat vallettujen maiden kansoihin nähden“.

Mannerheimiläis-rytiläinen työnjako

Älä nuolase ennenkuin tipahtaa

Vikaanmennyt „Pietarin“ matka

Aikaisemmin jo kerroimme, kuinka hartaasti herra Ryti syksyllä 1941 odotteli sitä hetkeä, jolloin saksalaiset ja suomalaiset joukot tunkeutuisivat Leningradiin. Rydin lehti „Helsingin Sanomat“ lähetti erikoisen kirjeenvaihtajansakin Lauri Lastikan Kannakselle odottelemaan „Pietarin motin laukeymista“.

Rydin ja hänen „Helsingin Sanomiensa“ esimerkkiä seuraten moni typerä lahtari riehaantui silloin uskomaan, että kohta sitä „lähtään“ ryöstämään Leningradia ja murhaamaan sen asukkaita. Tätä sanottiin lahtarien kielellä huolehtimiseksi „Pietarin turvallisuudesta“. Noihin aikoi-

hin eräs O. Suvilampi kirjoitti veljelleen alikersantti Mikolle seuraavat leuhkat, mutta kuvavat sanat:

„Alkaa selvitä varmuus Pietarin turvallisuudesta, sillä eikö mahda ketju jo olla niin lähellä, että voimme ottaa huoleksemme turvallisuuden siinä kylässä“.

Mutta ei koittanut eikä koita se ilonpäivä rytiläis-mannerheimiläisille lahtareille, että olisivat päässeet Leningradia ryöstämään. Leningradin turvallisuus taataan tässä sodassa niin perusteellisesti, ettei lahtareitten onnistu enää milloinkaan kurottaa kynsiään sitä kohti.